உ

பராதேவி துணை.

வால்மீகிராமாயணப்பாட்டும் ஞானராமாயணக் கப்பலும்.

இவை

சென்னை

R. S. சுப்பலக்ஷுமி அம்மாளால்

பிரசுரிக்கப்பெற்றன.

ஆறாம் பதிப்பு

MADRAS :

PRINTED AT THE COMMERCIAL PRESS, TRIPLICANE.

1921.

Price Annas, 5] [விலை அணா 5

ஸ்ரீ ராமபட்டாபிஷேகம்.

முகவுரை.

இதில் அடங்கியுள்ள,

முதலாவதாகிய—"வால்மீகி ராமாயணப்பாட்டு" நமது தமிழ் நாட்டில் வெகு காலமாய்ப்பெண்களால் மிக சிரத்தையோடு நெட்டுருச்செய்யப்பட்டு ஆதரித்து வரப்பெற்ற பாட்டுகள் முக்கியமானவைகளில் ஒன்று. இதில், சுந்தரகாண்டத்தையாவது சொல்லிக்கொண்டால், மலடிகளும் பிள்ளைப்பேற்றை யடைவார்களென்ற ஒரு நம்பிக்கையுண்டு. கர்ண பரம்பரையாய் வழங்கி வந்ததினால் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அநேக பிழைகளும் கொச்சைச் சொற்களும், இதிற் பொதிந்துள்ளன. இதனைப் பாராட்டுவார் தொகை நாளடைவிற் குறைந்து வருதலின் இது முற்றும் இறந்து படாமற் காக்க ஆர்வ முற்று அச்சுவாகன மீது அமர்த்தி யுலவச்செய்ய அநேகரிடத்திற் கேட்டு எழுதிக் கூடியமட்டும் பிழைகளைத் திருத்தியிருக்கிறேன். இப்பாட்டைப்பாடுவோர் பெரும்பாலும் நான்கு வித மெட்டுக்களிற் பாடுவது வழக்கம். அந்த மெட்டுக்களின் அமைப்பை இதிற் சொல்வது எனக்குச் சாத்தியமில்லை. வேறு விதமாகவும் பாடலாமென்று எனக்குத் தோன்றிய விடங்களைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன்.

இரண்டாவதாகிய—"ஞான ராமாயணக்கப்பல்" துளஸிதாஸருக்கு ஹநுமார் சொல்லிய தத்துவவாக்கியங்களைக் கப்பலாயமைத்து முன் ஒருமுறை "விவேகசிந்தாமணி" என்னும் பத்திரிகையில் பிரசுரித்துள்ளேன்.

படிக்கத் தெரிந்த ஒவ்வொரு பெண் குழந்தைக்கும் இப்புத்தகம் ஓர் அரிய ஆபரணமாகவிருக்குமென்று நம்புகிறேன். இதிலுள்ள பிழைகளையும் வேறு அபிப்பிராயங்களையும் தெரிவித்தால், மறு பதிப்பில் உபயோகப்படுத்துகிறேன்.

இது விஷயத்தில் எனக்கு மிக ஊக்கத்தை உண்டுபண்ணிப் பிழைகளையும் புருவுகளையும் திருத்துவதில், மிகவும் உடனின்றுழைத்த என் தாயாருக்கு மனமுவந்து வந்தனம்புரிய உரிமையுற்றிருக்கின்றேன்.

Triplicane,
December, 1921.

R. S. சுப்பலக்ஷ்மி அம்மாள்.

இப்பாட்டு முற்றும் சிரத்தையோடு

மனப்பாடமாய் சொல்லிக்கொண்டிருந்த

என் பாட்டியம்மாள்

செல்லம்மாள் என்கிற அகிலாண்டேஸ்வரிக்கு

இதைச்

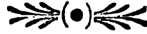
சமர்ப்பிக்கிறேன்.

R. S. S.

பரதேவிதுணை.

வால்மீகி ராமாயணப்பாட்டும்

ஞானராமாயணக் கப்பலும்.

பாயிரம்.

1-வதுமெட்டு.

1 தவமுனிவர் வால்மீகி தானுரைத்த சத்கதையின்
சாராம்சத்தைச் சற்றே நானுமுரைக்க

2 ஆனைமுகவருக்கும் ஆறுமுகவேலவர்க்கும்
அருந்தவமுனிவர்க்கும் அடிபணிந்தேன்

3 அச்சுதனார் ஆதியிலே அவதாரமான கதை
அன்புடனே நானுரைக்க ஆசை யடைந்தேன்

4 ஸ்ரீராமர் சத்கதையைத் தெரிந்துமே நானுரைக்க
சிந்தையி னுள்ளே உரைவாய் சரஸ்வதியே.

தேவர்கள் விஸ்ணுவைச் சரணடைதல்.

5 ஆதியிலே ஆலிலைமேல் அமர்ந்து திருப்பாற்கடலில்
அச்சுதரும் ஒய்யாரமாய் நித்திரை செய்ய

6 தசமுகன் இம்சையினால் தேவர்களுஞ் சதுர்முகரும்
ஸ்வாமியின் திருவடியிற் போற்றி செய்தார்

7 வானவர்கள் முறையிடவே வைகுண்ட வாழ்பதியும்
மந்தஹாஸமாகவொரு வாக்கியஞ்சொல்வர்

8 தேவர்களின் ஹிம்சைநீங்க தசமுகனை சம்ஹரிக்க
ஸ்ரீராம நாமத்துடன் அவதாரஞ் செய்வோம்

9 அவதரிப்போம் பூமியிலே நாலுரூபமாய்ப் பிரிந்து
அன்புடைய தசரத மகராஜர்க்கு

10 வைகுண்டவாஸிசொன்ன வார்த்தைகேட்டுத் தேவர்களும்
வாஸவரும் பிரமாவும் மனமகிழ்ந்தார்.

11 சிந்தையில்லை எங்களுக்குச் சுவாமிதயவினாலே
தெண்டனிட்டுத் தேவர் தங்க ளிடத்திற்சென்றார்.

தசரதர் அரசாட்சி.

12 அயோத்தியாபுரி தனிலே அன்புடனே தசரதர்
அறுபதினாயிர வருஷம் ஆண்டு மிருந்தார்

13 மைந்தர்களு மில்லாதே மகராஜா தசரதர்
மனஸ்தாபத்தோ டொருநாள் கொலுவிருந்தார்

14 மனக்கலக்க மறிந்த மந்திரி சுமந்திரரும்
மகராஜர்தனைப்பார்த்தோர் வாக்கியஞ்சொல்வர்

15 ராஜாவே உங்கள்சகா உரோமபாதராஜாவும்
ராஜ்யங்கள் ஆண்டிருக்கும் நாள் தன்னிலே

16 தர்மந்தவறியொரு காலத்தில் நடந்ததினால்
தருமதேவதையுங்கண்டு சகிக்காமலே

17 வருஷங்களில்லாதே மாநகரத்தார்தவிக்க
மனஸ்தாபத்தையடைந்தார் உரோமபாதரும்

18 ரிச்யசிருங்கமுனிவரை நயத்துடனேயழைத்து
சாந்தை என்ற கன்னிகையை தாரையும்வார்த்தார்

19 கலைக்கோட்டுமாமுனியின் காலடியும் பட்டவுடன்
கனமழைவருஷிக்க தேசங்குளிர

20 உரோமபாதராஜாவின் உகலஞ்செழிப்படைந்து
சாந்தையுடன் மகரிஷியும் வஷித்திருக்கார்

21 நேசமுடன்கலைக்கோட்டு மகரிஷியைத்தானழைத்து
சரயுதீரந்தன்னில் யாக சாலையுங் கட்டி

22 புகழுடைய அச்வமேதம் பரிபூர்ணமாகச்செய்தால்
புத்திராள்உண்டாவார்என்று சுமந்திரர்சொன்னார்.

யாக ஆரம்பம்.

23 அருந்தவமுனிவரை அந்தக்ஷணமேயழைத்து
அச்வமேதஞ்செய்யப் பிரயத்தனஞ் செய்தார்

24 அந்தணருங்வசிஷ்டரும் ரிச்யசிருங்கமாரிஷியும்
அக்கினியுந்தான்வளர்த்து ஆகுதிபண்ணி

25 அச்வமேதம்தான்முடித்து அன்புடனே ராஜாவும்
அந்தணர்கள் முனிவர்க்கும் தானங்கள்செய்தார்

26 புத்திரகாமஇஷ்டிசெய்ய ரிச்யசிருங்கர்சொல்லலுமே
பிரியமுடன்நெய்யினாலே ஓமங்கள் செய்தார்

27 செம்பொன்மணிக்கிண்ணந்தனில் பாயஸமுங்கொணர்ந்து
சீக்கிரமாய்பகவானும் கையில்கொடுத்தார்

28 மங்களமாம்பாயஸத்தை வாங்கிதசரதரும்
மங்கைமார்மூவர்க்கும் வகுத்துக்கொடுத்தார்.

சுவாமி நான்கு ரூபமாய் அவதாரம்செய்தது.

29 மங்கைமார்மூவர்களும் பாயாஸந்தான் புசிக்க
வைகுண்டவாழ்பதியும் வந்துஜனித்தார்

30 வந்துஜனித்தவுடன் மசக்கையும்உண்டாகி
வளையுங்காப்புமிட்டார்கள் வைபோகமாக

31 தேவர்ரிஷிகளுடன் வசிஷ்டமுனியுங்கூடி
தசரதர்மனமகிழ சீமந்தஞ்செய்தார்

32 மனஸ்தாபந்தீரவென்று வந்துமந்தஅயோத்தியில்
மானிட அவதாரமாகவே எண்ணி

33 கௌஸலைசுமித்திரை கைகேசியின்வயிற்றில்
காகுஸ்த வம்சங்கள் விளங்க வென்றே

34 ராவணஸம்ஹாரம்பண்ண நாலுருபமாய்பிரிந்து
சுவாமி ராமராக அவதாரமாகினார்

35 புகழுடையதசரதர் புண்யபலன் கைகூடி
பூர்ணவ தாரமானார் புருஷோத்த மரப்போ

36 சப்தரிஷிதேவர்களும் புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
தங்கமான அயோத்தியிலே (சுவாமி) வந்து பிறந்தார்

37 பூசம் புனர்ப்பூசம் ஆயில்யம் மகத்துடன்
அபிராமர் நால்வரும் அவதரித்தார்

38 சுவாமிநால்வரும் பிறக்கச் சந்தோஷப்பட்டுராஜா
சர்க்கரையுங்கற்கண்டுமாய் வாரிக்கொடுத்தார்.

தசரதர் விதை தானஞ்செய்தல்.

2-வது மெட்டு.

(முன்னைப்பாட்டு மெட்டிலும் பாடலாம்.)

39 பொன்னுரைத்துநாவிலிட்டாள் ஸ்ரீராமருக்கு [இட்டாள்
சொர்ணச்சங்கில் எண்ணெய்கொண்டு செவ்வெண்ணெய்

40 அன்புடனே தசரத ராஜ ரெழுந்து
அழகான சரயுவில் ஸ்நாநமும் பண்ணி

41 அமிழ்ந்துமே நீராடி மகாராஜாவும்
ஆடையுடன் ஆபரணந் தானுமணிந்தார்

42 அந்தணர்கள் வெகுபேர்க்கு ராஜாவுமப்போ
ஆயிரம் யானையும் குதிரைகளும்

43 முத்துடனே வஜ்ஜிரமும் மாணிக்கமும்
விரையுடன் வெள்ளிதங்கந் தானமுஞ் செய்தார்

44 தட்டுடனே களிப்பாக்கும் வெற்றிலையும்
சாதிக்காய் ஏலங் கிராம்புடனே

45 நித்தியம் ஒருகுடம் பால்கறக்கும்
இலக்கமற்ற பசுக்களைக் கன்றுகளுடன்

46 மட்டில்லா அனேகவகை தானதர்மங்கள்
வாரிவழங்கிநின்றார் மகாராஜாவும்

47 பாலகர் பிறந்தபின்பு பதினொன்றுநாள்
மாலைகுழலியர்க்கும் மைந்தர்களுக்கும்

48 சொர்ணமான கிண்ணியிலே எண்ணெய்எடுத்து
சிகைக்காய் சிறுபயற்றம் பொடியுங்கொண்டு

49 அங்கேயுள்ள மங்கையர்கள் அருந்ததிமார்
அபிராமர்க்குந் தாய்மார்க்கும் நீராட்டினார்

50 பத்துக்கோடி பணம்பெற்ற பீதாம்பரத்தால்
பச்சைவர்ணமேனியரை பாங்காய்துடைத்தாள்

51 நெற்றியில் திலகமிட்டாள் நீலவர்ணாக்கு
கண்ணுக்கு அஞ்சனமும் இட்டாளழகாய்

52 அறைவடமும் கிண்கிணியும் அரைஞாணுங்கட்டி
புலிநகமும் சரப்பளியும் பதக்கமும் போட்டாள்

53 தண்டை சிலம்பசைய தாளடியிலே
கையில் கணையாழியுடன் காப்பு மிசைத்தாள்

54 சின்னமணித் தொட்டில்கட்டி மஞ்சமும் போட்டு
பொன்னுந் தழுவணையும் போட்டாளழகாய்

55 தாசரதி நால்வரையுந் தழுவி யெடுத்து
தங்கமணித் தொட்டிலிலே வளரவே விட்டாள்.

தாலாட்டு.

56 வைகுண்ட வாழ்பதியோ வாஸுதேவ மூர்த்தியரோ
வையமெல்லாங் காக்கும் மகராசர் கண்மணியோ

57 குலக்கொழுந்தோ குஞ்சரமோ கோவில் மணிவிளக்கோ
குறித்துவந்த குந்தளமோ கோவிந்தர் நீர்தாமோ

58 சமர்த்தரோ சற்குணரோ சர்வ வியாபகரோ
எங்கும் விளங்குமொரு இரத்தினமணிக் குண்டலமோ

59 தேவர் ரிஷிகள் சிந்தைகலி தீர்ப்பவரோ
பாவி இராவணனின் படைஜயிக்கும் பார்த்திபரோ

60 கௌஸலையாள் பாக்கியமோ கைகேயி கண்மணியோ
சுமித்திரை யாளுடைய செல்வப் பெருந்தகையோ

61 என்றன் மலந்தன்னை நீக்கவந்த இந்திரனோ
(எங்கள்) சிந்தை மகிழவந்த ஸ்ரீ ராம சந்திரனோ

62 ஆராரோ ஆராரோ ஆரமுத ஆராரோ
பாரேழு மாளவந்த பாக்கியங்காள் கண்வளரீர்.

1-வது மெட்டு.

(ஜெயமங்களம் நித்திய சுபமங்களம் என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.)

63 மங்கையர்கள் எல்லாரும் பாடிவரவேநல்ல
மங்களவாத்தியமும் முழங்கிவரவே

64 சகலமான ஜனங்களுக்கும் சந்தனம் பூசியே
கொம்பனைமார் எல்லாருக்கும் குங்கும மிட்டாள்

65 கடலை சிறுபயறும் தாம்பூலங்களுடனே
சகல ஜனங்களுக்கும் அள்ளிக்கொடுத்தாள்

66 ஹாரத்திக்காப்பெடுத்தார் அபிராமர்நால்வருக்கும்
அன்புடனே தாய்மாருங் கண்டு மகிழ்ந்தாள்

67 ஸ்ரீ ராமர்நால்வருக்குந் தொட்டிலிடவே அதை
தசரதர்கண்டுமிகச் சந்தோஷமாய்

68 அறுபதாயிரவருஷம் அருந்தவம் பலித்ததென்று
அருமைமைந்தர்முகம்பார்த்து ஆனந்தங்கொண்டார்

69 தாசரதிலக்ஷ்மணர் சத்துருக்கணர்பரதர்
தனித்தனியாய்ப்பாலகருக்கு நாமந்தரித்தார்

70 மரகதம்போல்மேனியுடன் பாலகரும்லீலைசெய்ய
மாதாபிதாக்கள்கண்டு மனதுமகிழ்ந்தாள்

71 சாதகர்மம்நாமகர்மம் சௌளம் உபநயனம்
சந்தோஷமாய்ச்செய்து மகாராஜரும்

72 ஸகலவித்தையும்படித்து தனுஸாகற்கும் நாளையிலே
தவமுனிவர் வேள்விசெய்யத் தானழைக்கவே

73 சத்தியதசரதரும் தானனுப்பவே நடந்து
தாடகையைஸம்ஹரித்த சர்க்குணராமா

74 ராமகோதண்டராமா ராமக்கலியாணராமா
ராமாபட்டாபிராமா ராம ராகவா

75 மஹாமுனிவர்யாகந்தன்னில் வருஷிக்க ரத்தமழை
மகாசூரர் ரகுராமர் கண்டவுடனே

76 வாளியொன்றினாலே சுபாகுவை விழவடித்து
மாரீசனை வார்க்கடலில் கொண்டுதள்ளியே

77 கவுசிகரும்ராகவரை கருணையினாலேபார்த்து
கலியாணமென்ற ஒருவாக்கியஞ்சொல்வார்

78 மிதுலையிலேவில்லுமுண்டு வெகுபாரமாயிருக்கும்
வில்லொடித்தவீரருக்கு கன்னிகை யென்றார்

79 சங்கரனார்வில்லதனை சற்குணரும்பார்ப்போமென்று
தவமுனிவர்பின்னேயவர் தானடக்கவே
80 (முனிவர்) ஆதரவாலேநடந்து அம்புஜபாதத்தினாலே
அகலிகையின் சாபந் தீர்த்துஅபிராமரும்
81 ஜனகர்மனைபுகுந்து தனுசொடித்துஉச்சிதமாய்
தேவர்மலர்சொரிய வாத்தியங்கள்முழங்க
82 வசிஷ்டசுமந்திரருடன் மகாராஜ தசரதரும்
மாதாக்கள் தம்பியரும் அனைவரும்வந்தார்.

சீதா கல்யாணம்.

83 ஆனையேறிமாலேசூடி ஜானகியும்ஊஞ்சலாடி
ஞானமுள்ளஜனகர் கன்னிகாதானமுஞ்செய்ய
84 அபிராமர்திருக்கரத்தால் திருமங்கில்யந்தரித்து
ஆஜியத்தால் ஓமம்பண்ணி பொரியுமிட்டாள்
85 அம்மிமிதித்துக்கைபிடித்து அருந்ததியைக்காட்டிவந்து
அழகுசீதையுடனேராமர் போஜனஞ்செய்து
86 மண்டலங்கள் தான்புகழ மற்றுமுள்ள கன்னியரை
மன்னராமர்தம்பியர்க்குக் கலியாணஞ்செய்தாள்
87 ஜனகரிடம்விடைகேட்டு சீதையுடனே மகிழ்ந்து
திரும்பிஅயோத்திவர ஸ்ரீராமசந்திரர்
88 வழிமறித்தபரசுராமர் மதமடக்கிவில்பறித்து
மங்கள அயோத்திவந்தார் தந்தையுடனே.

அயோத்தியா காண்டம்.

89 சீதையுடனேராமர் செல்வமுடன் வாழ்ந்திருக்க
ஸ்ரீபரதசத்துருக்கனர் அம்மானும்போனார்
90 மகாராஜதசரதர் மந்திரிசுமந்திரருடன்
மைந்தனுக்கு முடிசூட்டும் வாக்கியஞ்சொன்னார்
91 அருந்தவசு யாகத்தினால் மைந்தர் விடாய் தீர்த்து
ஆசை தணிக்கவந்த ரகுராமர்க்கு
92 பூச்சக்கிரக்குடையும் பூர்ணசந்திர வாழ்முகமும்
பூமுடியுங் காண எனக் கிச்சையாமென்றார்.

93 அப்படியே ஆகவென்று அனைவர்களும் சம்மதிக்க
அபிஷேகம் நாளைக்கென்று ஆக்கினையிட்டார்
94 ஐம்பத்தாறு தேசத்து ராஜாக்களுந் தான்வரவே
அயோத்யாபுரி நகர்தன்னை அலங்கரித்தார்
95 ஸ்ரீராமர் அபிஷேகம் ஜகமெல்லாங் கொண்டாட
சீர்கேடி கூனியந்த வார்த்தையைக்கேட்டு
96 கடுகி நடந்துமவள் கைகேயி தன்மனையில்
காளவிஷம் போலேயவள் கண்ணில் விழித்தாள்
97 அறிவுகெட்டகைகேயி அனந்தலேன் உந்தனுக்கு
அபிராமருக்கு நாளைக் கபிஷேகமென்றாள்
98 அபிராமரபிஷேகம் அமிர்த வருஷம்போல்
ஆருரைத்தார் எந்தனுட அனந்தலிலே
99 கனபிரியமாயந்தக் கைகேயிசுந்தரியும்
கழுத்து முத்துமாலைதன்னை வெகுமானஞ்செய்தாள்
100 முத்துமாலைகண்டவுடன் முகத்தில் பொறிபறக்க
மூடையானகூனியப்போ ஏதென்று சொல்வாள்
101 கௌஸல்யை மைந்தனுக்கு கைவசமானதுபூவி
காதலுடனே கொடுத்தார் ராஜாவுமிப்போ
102 பரதனும் நீயுமாய் பணிசெய்து கோசலைக்குப்
படிவாங்கிஉண்க வுனக்குப் புராப்தமோடி
103 கடுமையுடன் கூனிசொல்ல கைகேயி மனங்கலங்கி
கவலையுடன் என்னசெய்வோ மென்று நினைத்தாள்
104 ஆதியில்நீ தேரும்விட அன்றுராஜன் உந்தனுக்கு
ஆதரவாய் தந்தவரம் இரண்டு தன்னிலே
105 அந்தவரங் கேளிப்போ அபிராமர் வனம்போக
அவனிபாரதனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய
106 துஷ்டை சொன்னவார்த்தைகேட்டு சுகமென்றுஎண்ண
சுந்தரியுந்தன்னுடைய துர்க்காலத்தாலே
107 அலறித் தலைவிரித்து ஆபரணந் தான்கழற்றி
அழுக்குத்துணியுடுத்தி அறையிற் சென்றாள்
108 ராஜாவுந்தன்னுடைய நாயகியைக் காணவென்றும்
நல்வசனஞ் சொல்வோமென்றும் நடந்துவந்தார்.

109 அறையில்வந்து பார்த்தவுடன் அவனியிலே தான்விழுந்து
ஆபரணமில்லாத கோலத்தைக் கண்டார்

110 என்னகுறை வந்ததென்று ஏங்கித் தசரதரும்
எடுத்தணைத்து மேல் புழுதி தன்னைத் துடைத்து

111 எழுதவொண்ணச் சுந்தரியே என்ப்ராணநாயகியே
இந்தவிசனம் உனக்கு ஆராலே என்றார் [நால்

112 (இந்த) அரண்மனையிலுள்ளவர்கள் அபஜாரம் செய்திருந்
இந்தக்ஷணம் உன்கையிலே ஒப்பித்தருவேன்

113. உரைஎன்று சொல்லலுமே ஓங்காரப்பட்டுமவள்
உத்தண்டமாக வொரு உத்தாரஞ் சொல்வள்

114 ஆதியில்நான் தேரும்விட அன்றுநீ ரெந்தனுக்கு
ஆதரவாய்த் தந்தவரம் இரண்டதிலே

115 அந்தவரமிரண்டில் அபிராமர் வனம்போக
(என்)அருமை பரதனுக்கு அபிஷேகஞ் செய்யென்றாள்.

2-வது மெட்டுப்போல்.

கோலு கோலன்னக் கோலே கோலன்னக்கோலே கோலு
ஸ்ரீராமருக்குச் செங்கோலுக்கோலே என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.

116 என்றவார்த்தை கேட்கலுமே ஏங்கியேராஜா
இடிவந்து விழுந்தாப்போல் மூர்ச்சை அடைந்தார்

117 தெளிந்து தசரதரும் எழுந்திருந்து
பார்த்துக் கைகேசியைப் பாகாயுருகி

118 (என்) ஸ்ரீராமன் வனம்போகத் தீங்குசொல்லாதே
(உன்) சிறுவனுக்கு முடிசூட்டுரேன் தயவுசெய்யென்றார்

119 கைகேசியுந்தான் கேட்டு கண்கள்சிவக்க
காளவிஷம்தாராய் கூனிபானம் பண்ணுரேன்

120 (நீர்) சத்தியமாயிந்தவரம் தாராதேவிட்டால்
சடுதியாய் என்ஜீவன்தன்னை விடுவேனென்றாள்

121 அதுகேட்டு தசரதர் அலங்கோலமாய்
அபிராமாஎன்றுசொல்லி மூர்ச்சை அடைந்தார்

122 வைகுண்ட வாஸியிந்தச் சேதியைக்கேட்டு
வந்த காரியம் ஜெயமென்று மனமகிழ்ந்தார்.

3-வது மெட்டு.

ஐயோ ரகுராமா வனம்போகத்தெய்வம் சம்மதியாமா
என்றமெட்டிலும் பாடலாம்.

123 அருணன் உதித்திடவே அனைவருங் காத்திருக்க
துரையாய் நடந்துவந்தார் சுமந்திரரப்போது
124 சடுதியாய் அந்தப்புரந் தன்னிலேவந்துநின்று
(ஐயா) முடிசூட ராமனுக்குமுகூர்த்தங் கிட்டவந்ததென்றார்
125 சேதிதனைக்கேட்டுத் தசரதருந் தானெழுந்து
மறையோரை நாணழைத்து அவபலனைக் கண்டேனே
126 என் ரகுநாதனையுமிப்போ அழைத்திடுவாய் என்றுசொல்ல
ராமன் அரண்மனைபோய் அடக்கமுடன் வாய்திறந்து
127 உங்களய்யர் அழைத்தார் அபிராமா வாருமென்க
அவசரமாயெழுந்து அரண்மனையை விட்டுவந்தார்
128 செம்பொன் மணித்தேரில் ஸ்ரீராமர் வீற்றிருக்க
துள்ளுமெருதுகட்டி சுமந்திரன் தேர் ஓட்டிவர [விட
129 (ராமன்) பொன்னுமணி ஆபரணம் பளபளென்று சோ[
எண்ணவொண்ணு வாத்தியங்கள் எங்குந் திமிதிமென்ன
130 அபிராமர்வீதிவர அயோத்தியுள்ளோர் தான்பார்த்து
கண்களினால் ஆனந்தங் கொண்டே மனமகிழ்ந்தாள்
131 சொர்ன மணிரதமும் சுந்தரனார் வாழ்முகமும்
மின்னலொளிபோல விளங்குமணிக் குண்டலமும்
132 தென்னங் கமுகதுபோல் சங்குவரிப் பூங்கழுத்தும்
வண்ண மணிஹாரம் வகைவகையாய் பூஷணமும்
133 கஞ்சமலர் முகத்தான் கௌஸலையாள் புத்திரனை
மங்கையர்களெல்லாருங் கண்டேமன மகிழ்ந்தாள்
134 கனகமணித் தேரைவிட்டுக் காகுஸ்தர் கீழிறங்கி
கைகேயி தன்மனைக்குக் கடுகெனவே வந்து விட்டார்.

ஸ்ரீராமர் வனம் புகுதல்.

நீலாம்பரிராகம் தாலாட்டு மெட்டிலும் பாடலாம்.

135 ஐயரடிபணிந்து அன்னையரின் தாள் பணிந்து
என்னை வரவழைத்த சேதி ஏதென்றுரையுமென்றார்
136 என்னுடைய கண்மணியே என் திவ்யான பூஷணமே
என்னய்யாவே ராகவரே அனைவருக்குந் தாரகமே
137 (என்) தாகந்தணித்தவரே சகலகுண ஸம்பன்னரே
(நீ) வனவாஸம் செய்யுமென்க வாய்வருமோ எந்தனுக்கு
138 (ராஜர்) கண்களிலே நீர்பெருகக் கவலையுடனே விழுந்தார்
கைகேயி தான்விழித்துக் கடுமையுடனே உரைப்பாள்
139 (அட) ஆழ்மையுள்ள ராமா அபிராமா நான்சொல்வேன்
நீ உண்மையறிய உரைத்திடுவேன் ராகவனே
140 தேவலோகத்தில் தசரதனார் யுத்தந்தனில்
(அஸுரன்) கல்வருஷத்தாலே கண்கலக்கம் வந்ததப்போ
141 கைகொடுத்துத் தேர்திருப்பி களைதீர்த்தேன் ராஜருக்கு
(அதை) மனதில்வைத்துக் கொண்டாடி வரமிரண்டு
142 உன் தம்பிபரதன் தரணிமுடி சூடவொன்றும் [கொத்தார்
நீ தங்காமல் கானகத்தில் தானடக்க வொன்றையுமாய்
143 இந்த இருவரமுங்கேட்டேன் இராஜாவை நானுமிப்போ
தந்தார்வரமெனக்கு நீ தங்காதே போகவென்றாள்
144 கெதிகலங்கச் சொல்லலுமே கீர்த்தியுள்ள ராகவரும்
அதிதுரையாய் எழுந்தார் அப்படியே செய்வோமென்று
145 தன்மாதா அரண்மனைக்கு மத்தகஜம் போல்நடந்து
தாயார் அடிமலரைத் தாசரதி தான்பணிந்தார்
146 அடிபணிந்த பாலகரை ஆசையுடனே தழுவி
அவனிமுடி சூடவென்று ஆசீர்வாதம் பண்ணினாள்
147 (அம்மா) தம்பி பரதன் தரணிமுடி சூடுகிறான்
என்னை ஆரண்யம்போக அனுப்பினார் எங்களய்யர்
148 அபிராமர் சொல்லலுமே அலமலந்து கோசலையும்
(இது) காலகெதியோவென்று கவலையுடனே விழுந்தாள்
149 அன்னையரைத் தானெடுத்து ஆறுதல்கள் சொல்லலுமே
மூர்ச்சைதெளிந்து முகில்குழலாள்கண்விழித்து

150 நானுமுன்னுடன்வருவேன் நற்பொருளே ராகவனே
உன்னைவிட்டு இங்கேஇரேன் பலராம வீரியனே
151 (அம்மா) ராஜா இருக்கையிலே என்பின் வருவீரோ
என் அய்யருட சொற்படிக்கே ஈரேழுஞ் சென்றபின்னே
152 மீண்டும் மிடம்வருவேன் முதற்பொருளே மாதாவே
அன்னையரைத்தேற்றி அடிபணிந்தார் ராகவரும்
153 திக்கிலுள்ள தேவர்களை ஸ்ரீ ஹரியை ஈஸ்வரனே
மனதிலே போற்றியம்மை வருந்தி வரங்கேட்டாள்
154 (என்) மஞ்சுள்ள ராகவரை மங்காமல் காருமென்று
அஞ்சிமனங்கனிந்து ஆசீர்வாதம் பண்ணினாள்
155 தாயார் அடிபணிந்து தன் மனைக்கு வந்துவிட்டார்
ஜனகர் மகளாரே என் தேவியரே நீ கேளாய்
156 அபிஷேகஞ்சூடி அயோத்திநகர் ஆளவிருந்தேன்
மாதா அந்தகைகையிப்போ வசமாக்கி ராஜாவை
157 அருமையுள்ள மைந்தர் அயோத்தி நகராளவென்றும்
நான் வனவாசஞ்சென்றுவர வரங்கேட்டாள் கண்டாயா
158 ஏகிநான் காடுதனில் ஈரேழுஞ் சென்றுவரேன்
ஜானகியே நீயுமிரு (நம்ம) தாயார் அருகினிலே
159 இருபொழுதுங் கோசலைக்கு ஏவற்பணிகள் செய்தால்
இகபர மிரண்டினுக்கும் ஈடேரும் மார்க்கமென்றார்
160 காட்டானை கரடிபுலி கானகத்தில் ரொம்பவுண்டு
கூட்டமாய் ராக்ஷதர்கள் கொடுமைகளும் ரொம்பவுண்டு
161 வஞ்சனையாம் ராக்ஷதர்கள் வனத்திலே ரொம்பவுண்டு
வாலையான ஜானகிநீ வரப்போகாதென்று சொன்னார்
162 அபிராமர்சொல்ல அணியழகி ஜானகியும்
நானும்வருவேன் நற்பொருளே ராகவரே
163 பூணும்நல்ல பூஷணமும் பொன்னுடையுந்தனமும்
காணநல்ல பந்துவும் கனபிரியத் தோழியரும்
164 ஏற்குமிவை எல்லாம் எனக்கொன்றுந் தேவையில்லை
(உம்ம) தீர்க்கமலரடியின் சேர்வைஎனக்குண்டானல்
165 என் பாக்கிய மதுவேஎன்று உம்மபாதம் பணிந்திருப்பே.
என்னைக்கார்க்கும் திறமையுண்டு என்றேயடி பணிந்தாள்

166 இளங்கொடியாள் சீதைசொல்ல லக்ஷ்மணரைப்பார்த்து
மன்னரந்த ராஜரையும் மாதா இருவரையும்

167 ஆதரவாய்ப் போற்றிச்செய்து அருகிலிருந்தம்பியென்றார்
தம்பியென்றுசொல்ல சகிக்காராம் லக்ஷ்மணர்
அண்ணரே உம்மைவிட்டு அரைநாழி தங்கிஇரேன்.

168 காட்டிலே உங்களுக்கு காய்கிழங்கு கொண்டுவந்து
நேசமுடன் காத்திருப்பேன் நித்திரையுஞ் செய்யாதே

169 தாஸனாய் உங்கள் தலைவாசல் காத்திடுவேன்
(என்று) லக்ஷ்மணர்சொல்ல ரகுராமர் சம்மதமாய்

170 ஆடையுடன் ஆபரணம் ஆனை குதிரைகளும்
அந்தணர்கள் எல்லவர்க்கும் அபிராமர் தான் கொடுத்தார்

171 கோடிபசுதானம் கொடுத்தார்நற் பிராமணர்க்கு
விளைநிலமும் வீடுகளும் வேதியர்க்குத் தான்கொடுத்தார்

172 ஏற்ற பொருளெல்லாம் ஏழைகட்குத் தான்கொடுத்தார்
சீதையோடு தம்பிவர திரும்பிவந்தார் தந்தையிடம்

173 ஆரண்யம் போகஐய்யா அனுப்பிவிடை தாருமென்றார்
ஆரண்யம் என்கலுமே அதிக சந்தோஷமுடன்

174 மாதாஅந்தக்கைகேகி மரவுரியைத் தான்கொடுக்க
சற்றுந்தாழாமல் வாங்கித் தரித்தார் இருவருமாய்

175 இருபேருந் தானுடுக்க இளங்கொடியாள் ஜானகியும்
மன்னரகு ராமானான் மரையுடுக்க வல்லவளோ

176 (சீதை)அஞ்சி உரைக்கலுமே அபிராமர் போத்திவிட்டார்
ஜானகியுந் தான் உடுக்கத் தாய்மாரெல்லாம் வருந்த

177 வசிஷ்ட மகாரிஷியும் மந்திரி சுமந்திரரும்
(அடி) ஜானகிக்கு இந்தவரம் உண்டோடி சாகாஷி

178 ஆச்சரியமான வரங்கேட்ட மாபாவி
வழிவழியாய் உங்கள் வம்சம் மாதாவின் துர்க்குணந்தான்

179 புரோகிதர் சொல்லி வெறுத்திடவே ராஜாவும்
கைகையுட துர்குணத்தைக் கண்டுமனம் வெறுத்து

180 சுமந்திரரைப் பார்த்துத் தேர்கொண்டு வாருமென்று
ஆடையுடன் ஆபரணம் அருமையுள்ள மைதலிக்கு

181 செம்பொன்மணிப்பட்டாடை தேரின்மேல் ஏற்றுமென்றார்
(சீதை)மரவுரியைத் தான்களைந்து மாதளம்பூப் பட்டுடுத்தி
182 மாதா பிதாவை வணங்கவே மூவருமாய்
மதியுரைத்து மைதலிக்கு மாமிவிடை கொடுத்தாள்
183 தேரேறி மூவருமாய் சாரதியை ஓட்டுமென்க
காடுதனை நோக்கிக் கடுகிவிட்டார் மந்திரியும்

(எக்காலக்கண்ணி மெட்டிலும் சொல்லலாம்.)

184 பட்டணத்தின் வீதியிலே பார்த்திருந்த மாஜனங்கள்
பாலவிருத்தாள் கூடி பதைபதைத்துத் தானழுதாள்
185 ராமரில்லா நாட்டில் நாங்களிரோம் என்றுசொல்லி
ஸ்ரீராமரோடு சேர வழிநடந்தாள்
186 மாதா கௌசலையும் மைந்தர்விடாய் தாளாமல்
மகா ராஜரோடு வருந்தியே ஓடிவந்தாள்
187 மாதா பிதா வருந்தக் கண்டுமந்த ராகவரும்
சுமந்திரர்க்குச் சொல்லி துரிதமாய் ஓட்டுமென்றார்
188 நேசமுடன் ஜனங்கள் நெருங்கியே வந்துவிட்டாள்
(ராமர்) தேரைவிட்டுக் கீழிறங்கி தமஸா நதியருகில்
189 அயோத்தி ஜனங்களுடன் அன்றிரவு தங்கிவிட்டு
நெருங்கிவந்த அந்தணர்கள் நித்திரையுஞ் செய்தபின்பு
190 துளசி மணவாளன் சுமந்திரனைக் கிட்டழைத்து
சுழலவிட்டுத் தேரைதென் திசையில் ஓட்டுமென்றார்
191 நொடிப் பொழுதிற்குள்ளே குதிரைதன்னை ஓட்டிவந்தார்
நேசமுடனே ஜனங்கள் நித்திரையுந் தான்தெளிந்து
192 ரகுநாதன் இல்லாது எல்லவருஞ் சோகமண்டி
திரும்பியும் பட்டணத்தில் சென்று மணங்கரைந்தாள்
193 தேர்த்தூளிதான் மறைய தசரதனார் தேவியுடன்
கருகிமனமெரிந்து கடுஞ்சோகந் தானடைந்து
194 கௌஸலையாள் ஆறுதலால் கைகையை மிகவெறுத்து
கோசலையின் அந்தப்புரந்தனிலே வந்திருந்து
195 மாதரசே நீயெனக்கு மாலையிட்ட நாள்முதலாய்
மனங்குளிர உந்தனுடன் வார்த்தைநான் சொன்னதில்லை

196 காமமென்னுங்கைகேயி குரோதக்கடல் விழுந்தேன் [ருர்.
(அவள்) கைமேலளித்தபலன் காலனென்னைச் சூழ்ந்ததென்

குகப்பெருமான் ஸ்ரீராமரை வேண்டுதல்.

4-வது மெட்டு

அகவல் மெட்டிலும் பாடலாம்.

197 கோஸலதேசங் கடந்தோரகுராமர்
கொந்தளிக்கும் கங்கைக்கரையிலே வந்துவிட்டார்

198. குகனோடிக்கிட்டவந்து கும்பிட்டடிபணிந்து
தாசரதிஉம்மைச் சரணமென்று நானடைந்தேன்

199 (என்) நாட்டிலிருந்து என்னை ஆளவேணும் ஆண்டவனே
என்நகரை அபிஷேகஞ் சூடுமெங்கள் நாயகனே

200 அடியானுக்காயிரஞ்சேனை உண்டு அபிராமா
காடுங்கரையுமுண்டு கனவேட்டை நாயுமுண்டு

201 இங்கேஇருமையா என்னுடைய பாவம்போம்
எப்போதுங்கூடயிருப்பேன் இமைப்போழுதும்நான்பிரியே

202 வேட்டைமிருகமுண்டு வேணபுள்ளி மான்களுண்டு [ன்
தெளிந்தநல்ல ஆறுடையுண்டுசேர்ந்தமலைப்பாறையுண்டு

203 சந்தனமரங்களுண்டு கந்தம்புனுகுமுண்டு
தென்னைபனையுமுண்டு தேன்களும் ரொம்பவுண்டு

204 ஆடும்மயிலுண்டு ஆடுமுண்டு பசுவுமுண்டு
தினையுண்டு சோளமுண்டு செந்நெல் அரிசியுண்டு

205 அழகானவீடுமுண்டு அதனருகே தோப்புமுண்டு
(என்)தந்தையே உங்களுக்குத் தாஸனாய் நானிருப்பேன்

206 (என்)சுந்தரிநாயகியும் சீதை அருகிருப்பாள்
உங்கள் நல்வரவினாலே ஸ்ரீராகவா நான் மகிழ்ந்தேன்

207 தினைமாவுங்காய்கிழங்கும் சேர்ந்துபுஜித்திடலாம்
கொம்புச்சிறுதேனைக் குடத்தோடு குடித்திடலாம்

208 வந்தமறையோர்க்கும் இட்டுப்புசித்திடலாம்
(உம்ம) செல்வச்சலுகையினால் ஸ்ரீராமாநான் பிழைப்பேன்.

209 நீரிங்கே இருந்துஎன்னை ஈடேற்றவேணுமென்றான்
குகன்வேண்டி நிற்கலுமே கோதண்டபாணிசொல்வர்

210 வருஷங்கல்லாய் விழுந்தால் மரங்களது என்னசெய்யும்
வரும்விதி வந்ததென்றால் மானிடவர் என்னசெய்வார்

211 நாடுநகரமெல்லாம்(என்)நல்லதம்பி ஆளுகிறான்
(நான்) காடுமலைவஸிப்பேன் கைகைவரத்தாலே

212 மரவுரியை நான் தரித்து மாதவங்கள் செய்யவந்தேன்
உன்னாட்டில் ராஜாவாய் நானிருக்க நீதியில்லை

213 (உன்) பக்திபெரிதாலே பக்ஷமெனக்குண்டாச்சு [னோம்
(என்) அந்தரங்கத்தம்பியும்நீ (உன்னோ) டைந்துபேர்நாமா

214 உகந்துசொல்லி குகனுடனே ஓடம்விடவேணுமென்று
காகுஸ்தர் சீதையுடன் கங்கைக்கரையடைந்தார்

215 துய்யகுழல்சடைதரித்து சுமந்திரர்க்கு விடையளித்து
அய்யருக்கும் அன்னையர்க்கும்வந்தனங்கள் சொல்லுமென்

216 கங்கைநதிகண்டு கிளிமொழியாள் கைகுவித்து [றார்
திவ்யகங்காநதியை சீதையரும் பூஜைசெய்து

217 வணங்கியே கங்கைதனைமைதலியும் வேண்டிநின்று
ஜானகியும் ராமருடன் ஓடத்தில் ஏறிநின்றாள்

218 அசங்கிவிடவேஓடம் அபிராமர்கைபிடித்துநின்றாள்
இளங்கொடியாள் ஜானகியும் ஓடமேறியறியாளே

219 ஓடங்குலுங்காது ஓட்டுமென்றார் குகனுடனே
கோந்தளிக்குங் கங்கைதனை குகனாலே தான்கடந்து

220 கோவிந்தர் கீழிறங்க குகப்பெருமான் ஏதுசொல்வர்
பதினாலாமாண்டில் உம்மதிருமுகத்தைக்காணாட்டால்

221 பாய்ந்திடுவேன் கங்கைதனில் என்றார் பரவசமாய்
அப்படியே ஆகவென்று ஸ்ரீராமர்வழிநடந்தார்

222 காடும்மலையும் கடுகியே தான்கடந்து
பாரத்வாஜர் ஆசிரமம்வந்தார் பரிவுடனே.

---

4 - வது மெட்டு.

சுவலாலே என்ற மெட்டிலும் பாடலாம்.

223 அன்புடனேகொண்டாடி பாரத்வாஜரும்
அதிதியாகப் பூஜைசெய்தார் அபிராமருக்கு

224 ஸ்ரீ ராமா உம்முடைய தரிசனத்தினால்
(நான்) செய்ததவம் சித்தித்தது என்று துதித்தார்

225 மனமகிழ்ந்து ராகவரும் ரிஷியைப்பணிந்து (நான்)
வாஸம்பண்ண யோக்கியமான இடமுமேதென்றார்

226 வாஸுதேவா உமக்கொரு இடந்தானேவாஸம்
மனுஷபாவனைக்கு ஒரு இடஞ்சொல்கிறேன்

227 தேவர்முனிவர் போற்றும் சித்ரகூடத்தில்
சீதையுடன் வாஸம்பண்ணும் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரா

228 அப்படியே செய்வேனென்று அபிராமரும்
அந்தக்ஷணமே நடந்தார் சித்ரகூடத்தில்

229 அழகானசித்ரகூடந் தன்னையடைந்து
அபிராமர் சீதையுடன் கண்டுமகிழ்ந்தார்

230 அன்புடைய லக்ஷ்மணன் ஆசிரமங்கட்டி
ஆகாரநித்திரைவிட்டு சிச்ருஷை செய்தார்

231 ஸ்ரீ ராமரும் ஜானகியுந் தம்பியுடனே
சேர்ந்திருந்தார் மூவருமாய் சித்ரகூடத்தில்

232 சுகத்துடன் இங்கிருக்க ரகுபதியும்
சுமந்திரன் தேரைக்கொண்டு திரும்பிச்சென்றான்.

தசரதர் மரணமும் பரதர் பிரலாபமும்.

233 புகழுடைய தசரதர் கௌஸலேயுடன் (தன்)
பூர்வசாபந்தன்னைச் சொல்லிப்புலம்பினின்றார்

234 அந்தகாள் பிள்ளைவந்து தீர்த்தமெடுக்க
நானறியாது யானையென்று அம்பாலே எய்தேன்

235 என்னைப்போல புத்திரசோகம் அனுபவிப்பா (யென்று)
இட்டாரே மஹாரிஷியும் சாபத்தையப்போ

236 அந்தகாள் சாபத்தாலிந்த அந்தியகாலத்தில்
அபிராமனை வனத்தில்விட்டு வாட்டமடைந்தேன்
237 சோகத்துடனே புலம்ப ராஜாவுமப்போ
சுமந்திரரும் அந்தவேளை திரும்பிவந்தார்
238 ஸ்ரீ ராமர் வனம்போனார் சீதையுடனே (உம்ம)
திருவடிக்குச் சரணஞ்சொன்னார் சேதிசொன்னார்
239 அபிராமனை வனத்தில்விட்டேன் என்றவுடனே
அந்தக்ஷணம் தசரதர் ஆவியிழந்தார்
240 அழுதுபுலம்பி அரண்மனையிலுள்ளோர்
அன்புடைய பரதருக்குத் தூதனுப்பினார்
241 தூதர்வரும் வேளையிலே துய்யபரதர்
துர்ச்சொப்பனங்கண்டு சோகமடைந்தர்
242 அஞ்சிமிகப்பயந்து பரதரப்போ
அந்தரங்கத்தம்பி தன்னை எழுப்பிச்சொன்னார்
243 நம்ம ஐயர் தசரதனார் தைலந்தேய்த்து
அப்யங்கஸ்நானமும் பண்ணக்கண்டேன்
244 கிரசுமயிரெல்லாந் தான் உதிர்ந்து
திலதர்ப்பணங்கள் பண்ணி இருக்கக்கண்டேன்
245 பட்டாடை கோடிவஸ்திரந் தரிக்கக்கண்டேன்
பல்லக்கின்மேல் ஏறிப்போகக்கண்டேன்
246 ஸ்ரீ ராமர் லக்ஷ்மணர் சீதையுங்கூடத்
தெற்கேவெகுதூரம் நடக்கக்கண்டேன்
247 பரதருந் தான்கண்ட சொப்பனந்தன்னை
பசுவின் செவியில்மூன்று தரமாய்ச்சொன்னார்
248 வருந்தி இருக்குமந்தப் பரதரிடம் (அப்போ)
வசிஷ்டர் அனுப்பின தூதர்கள் வந்தார்
249 அழைத்திடுந் தூதருட வாக்கியத்தாலே
அனர்த்தங்கள் வந்ததென்று அஞ்சிப்பரதர்
250 அதி துரையாகவே பயணமாகிப் பரதர்
அயோத்தி நகரத்தடைந்தார் மூன்றுநாளிலே
251 பட்டணத்து வீதியெல்லாங் கண்டுபரதர்
பாழடைந்ததேனோவென்று அச்சமடைந்தார்

252 அஷ்டலக்ஷ்மி வாசம்பண்ணும் அயோத்தி தன்னை
ஆச்சரியமாகப்பார்த்து மனந்தவித்தார்

253 அய்யா இளையவரே சத்துருக்கனு (என்)
ஆகாத சொப்பனத்தின் அதிசயம்பாரும்

254 என்று இருவருமாய் ஏக்கத்துடனே
மாதகைகையுடைய மனையில் வந்தார்

255 மஞ்சத்தின் மேலிருந்த கைகையுடைய
மலரடியிற் பணிந்தாள் வாட்டத்துடனே

256 எப்பொழுதும் பிரியாமல் மஞ்சத்திருக்கும்
(எங்கள்)அய்யரெங்கே எங்களுக்கு சொல்லுவீ ரென்றார்

257 பதைப்பேன் பதில்லாமலே கைகேயியப்போ
பரதரைத்தழுவியே மடியிலணைத்தாள்

•258 அய்யா என் செல்வமுள்ள அழகுமணியே
உன் அம்மானும் பாட்டனும் சுகமோவென்றாள்

259 சுகமாக வந்தாயோ என் சுகுணபுத்திரா
சொந்தமாக அரசாள்வாய் பூமியை என்றாள்

260 அபிராமனை வனத்தில் துரத்திவிட்டேன்
உங்களய்யர் அதனாலே சீவனைவிட்டார்

261 ஸ்ரீராமனை வனம் போகவேசெய்தேன்
தசரதர் அதனாலே ஜீவனிழந்தார்

262 என்றவார்த்தை கேட்கவுமே ஏங்கிப்பரதர்
இளம்வாழை முறிந்தாப்போல் மூர்ச்சை அடைந்தார்

263 சண்டாளிகைகையிப்போ என்னடிசெய்தாய்
சத்தியமேசொப்பனங்கள் சத்துருக்கனு

264 தாயேஉன்னைச்சிந்துசிந்தாய் வெட்டிஎறிவேன்
(ஸ்வாமி) சந்நிதிக்காகாதென்றென்னைத் தள்ளிவிடுவர்

265 ஸ்திரீ ஹத்திதோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
திரும்பாரயோத்திக்குச் செல்வராமரும்

266 மாதுர்ஹத்திதோஷத்தைநான் செய்தேனேயானால்
வரமாட்டாரயோத்திக்கு மன்னர்ராமரும்

267 மன்னராமர் வனவாஸம் போகலாமோடி
மதிப்பாகவாயிருந்து வாழலாமோடி

268 மதனிசீதைவனத்திலே வருந்தலாமோடி
மற்றவர்கள் இங்கிருந்து மகிழலாமோடி
269 அபிராமர்மரவுரி தரிக்கலாமோடி
அழகானபட்டாடை நாம் உடுக்கலாமோடி
270 (என்) அண்ணன்ராமன் காய்கிழங்கு தின்னலாமோடி
நெய்யும்பாலுஞ்சோறுமாய்நாம் உண்ணலாமோடி
271 ஈனமும்பின்பாஷைகற்ற உங்களய்யரை
இனங்கெட்டுக்கொல்லப்பார்த்தாள் உந்தன்மாதாவும்
272 அந்தப் பாதகிபெண்ணல்லவோ கைகையேநீயும்
நீபர்த்தாவைக்கொன்றது உன்குலவிருதென்றார்
273 பாவியைத் தரிசித்த பாதகந்தீர உதித்த
பாஸ்கரனைதரிசிப்போம் வெளியேவா தம்பி
274 சண்டாளிகூனியவள் எதிரேவர
தலைமயிரைப் பிடித்திழுத்து சத்துருக்கனர்
275 வீதியில்இழுத்தடித்துவெளியில்தள்ளி
வேகத்துடன் ஓடிவந்தாரிரண்டுபேருமாய்
276 மாதாகௌஸலையின் மனையில்வரவே (அவரை)
பாராமலிருந்தாளம்மன் பராமுகமாய்
277 பாதாரவிந்தந்தன்னில் புரண்டழவே
பார்த்துமந்தக் கோசலையும் ஏதென்றுரைப்பாள்
278 அகண்டமான ராஜ்ஜியங்கள் கிடைத்திருக்க
அழுவானேன்பரதாநீ ஆளலாமென்றாள்
279 (அம்மா) ராஜ்ஜியத்தின்மேலெனக்கு இச்சையுமானல்
(ராமன்) வனம்போக நானதற்குள்க்கையுமானல்
280 (நான்) பண்ணினதவமெல்லாம் இழந்துபோவேன்
இகபரமிரண்டில்லாமல் அழிந்துபோவேன்
281 கன்றை நினைத்துப் பசுவுங்கதறிவரவும்
கன்றையொருபக்கத்தினிற் கட்டியேவைத்து
282 கன்றுக்குபால்விடாத பாவிகளுண்டேயந்தப்
பாவிபோகும்நரகத்தில் நான்போவேனென்றார்
283 பட்டமகிஷியைவீட்டில் வைத்துமேவிட்டு
பரஸ்திரியைத்தேடிக்கொண்டுபோரவனுண்டே

284 அந்தப்பாவிபோகு நரகத்தில் நான்போவேனென்று
பரதரும் பலவிதமாம்ச் சத்தியஞ்செய்தார்

285 சத்தியம்சத்தியமிது என்றுபரதர்
சபையோரைப்பார்த்துமிந்தச் சபதம்செய்தார்

286 சத்தியவாசகராம் மகராஜர்க்கு
சம்ஸ்காரம் செய்யுமென்று வசிஷ்டர்சொன்னார்.

தசரதருக்கு அந்தியகர்மஞ்செய்தல்,

287 கௌசலையாள் மனை தன்னையும்விட்டு
கண்கலங்கி யோடி வந்தாரிரண்டு பேருமாய்

288 தைலத்திலே யிருக்கும் ராஜாவைஎடுத்து
தோளுடன் சேர்த்தணைத்துச் சோகித்தழுதாள்

289 அய்யரை வைத்துக்கொண்டு அரசாளுகைக்கு
அதிர்ஷ்ட மற்றுப்போனேனென்று அழுதுசோர்ந்தாள்

290 செம்பொன் குடந்தன்னில் தீர்த்தமெடுத்து ராஜர்
திருமேனி தன்னி லபிஷேகம்பண்ணி

291 தங்கப்பரிவட்டமும் சாத்தியழகாய்
சவரணையாகத் திருநாமமு மிட்டாள்

292 சொர்ணத்தால் தேர்கொணர்ந்து சோடனைசெய்து
மன்னர்க் கலங்காரம்பண்ணி ஆடையுடுத்தி

293 (ராஜர்) கொலுவிருக்கும் அந்தப்பாவனைபோல
கொற்றவரைத் தேரிலேற்றி குமாரருஞ்சூழ

294 அதிசோகத்தோடு மந்தப்பரதரைப்போ
அக்கினியைக் கையிற்கொண்டு தம்பியுடனே

295 தலையை விரித்துமவாள் இரண்டுபேருமாய்
தசரதர்க்கு முன்னடந்தாள் சேனைகள்சூழ

296 பொன்னரிசிபொன்பூவுந் தங்கக்காசுமாய்
பூமியிலிறைத்துமவர் முன்னேநடந்தார்

297 வீதிவழிநடந்து விருதுகள்சூழ
நகரின்வெளிதன்னிலே ரதங்கொணர்ந்தார்

298 அழகான சரயு நதிகரையில்வந்து
அலங்காரச் சப்பாத்தைக் கீழேயிறக்கி

299 ஸ்ரீராமர் திருக்கையினுல் செய்யுங்கிரியை
சிறுவன் நான்செய்கிறே னென்னேயாவேளென்றுர்

300 அபிராமர்திருக்கையினுல்செய்யுங்கிரியைதன்னே
அடியேன் நான்செய்கிறேனென்னேயாவேளென்றுர்

301 சந்தனக்கட்டையாலே சிதையடுக்கி
அரணிகடைந்தெடுத்து அக்கினிபோட்டார்

302 சிகைபிரித்து நுணிமுடிந்து தோண்டியுடைத்து
சிறந்தமந்திரஞ்சொல்லித் தகனஞ்செய்தார்

303 அதன்பின்னேவசிஷ்டரும் மந்திரிமாரும்
அன்புள்ளகுமாரருக்கு உபசாரஞ்சொன்னுள்

304 மகானுபாவா உங்கள் அய்யருக்கிப்போ (இந்த)
மரணம்வந்ததேளன்று வருந்திச்சொன்னுள்

305 என்னசெய்வோமெங்களுட அதிர்ஷ்டமிது
இப்படியும்வந்ததென்று ஏங்கிஅழுதார்

306 பரிதாபமாயழுது பரதருமப்போ
பார்த்துத்தன்மாதாக்களே பாகாயுருகி

307 (அம்மா) முந்நூற்றிஅறுபத்து மூன்றுபேரிலே
மூலேயிலொருத்திபிருந்தாள் மிருத்யுவாக

308 (அந்தப்) பாதகிகிட்ட இருந்த தோஷத்திஞலே
(இந்தப்) பரிதாபம்வந்ததென்று பிரலாபித்தழுதார்

309 அழுதுமுழுகியவாள் அரண்மனேவந்து
சபிண்டீகரணஞ்செய்தார் தசரதர்க்கு

310 மாதானம்பூதானம் சையாதானமும்
வகைவகையாய்த்தானங்கள் வேணதுசெய்தார்

311 இரகயக்யஞ்செய்தெல்லோரும் ஆடையுடுத்தி
சகலபேருக்கும்நல்ல போஜனமிட்டாள்

312 ஸ்ரீராமரைத்தானழைத்து வரவேளன்று
சேனே ஆனே பரிவாரந்தங்களுடனே

313 சுமந்திரந்தேரைவிடத் தோப்பிலிறங்கி
தூய்யகுழலேச் சடையாகத்தரித்து

314 அன்புடனேகுகனும் ஓடம்விடவே
அருங்கங்கைதாண்டியவர் அக்கரைசேர்ந்தார்

315 பக்தியுடனேகங்கா நதியுந்தாண்டி
பாரத்வாஜர் ஆசிரமந் தன்னையடைந்து

316 தவமுனிதன்னுடைய தாளில்பணிந்து
தாசரதி இருப்பிடம் அடையாளங்கேட்டு

317 அதிகதூரந்தன்னிலே பரதர்வரவை
ஆலவிருக்ஷந்தன்னிலேறி லக்ஷ்மணர்பார்த்தார்

318 (அண்ணா) பாதகீ கைகேசியின் மைந்தனுமிப்போ
படையெடுத்துவருகின்றான் சேனையுடனே

319 இங்கே இருந்துமொரு சரந்தொடுத்து
பஞ்சாய்ப்பறக்கும்படி பாணம்விடுவேன்

ராமபிரான் தசரதர்க்குப் பிண்டம்போடுதல்

320 லக்ஷ்மணர்சொல்லவுமே ராமருமப்போ
நேசமுடனேஒருவார்த்தையுஞ் சொல்வர்

321 (நீங்கள்) இருபேருந்தம்பிதானே என்றனுக்கிப்போ
என்னையும்பகைப்பானோ தம்பிபரதன்

322 பரிவுடன் சொல்லவுமே ரகுநாதனும்
பரதருங்கிட்டவந்து பாதம் பணிந்தார்

323 வாரும் தம்பிபரதாஉன் பட்டணத்தில்
மாதாபிதாசுகமோ வாட்டமில்லாமல்

324 ஸ்ரீராமர் கேட்கவுமே பரதருமப்போ
சிந்தைமிகத்தளர்ந்து சேதியுரைப்பர்

325 அபிராமாநீர் வனத்தில் வந்ததினாலே
(நம்ம) அய்யர் தசரதரும் ஆவியிழந்தார்

326 ஸ்ரீராமர் கேட்டுமதைச் சிந்தை கலங்கி
அன்புடைய அய்யாவென்று அழுதுசோர்ந்தார்

327 வசிஷ்டசுமந்திரரும் மாதாக்களுமாய்
மாராபிராமனுக்குத் தேறுதல்சொன்னாள்

328 மைதலியும்லக்ஷமணரும் கூடவரவே
மந்தாகினி நதியில் ஸ்நானமும் பண்ணி

329 இலந்தைப்பழத்தினாலே பிண்டமும்வைத்து
எள்ளுந்தண்ணுமாயெடுத்துத் தர்ப்பணஞ்செய்தார்

330 புங்கங்காயா லேராமர் பிண்டமும்வைக்க
புண்யதசரதனார் கையைவாங்கினார்

331 மைந்தர் அருமையினால் தசரதரும்
வாயஸமாக வந்து வலக்கை வாங்கினார்

332 அதுகண்டஜானகியும் மிகப்பயந்து
அபிராமரண்டையிலே அணைந்துநின்றாள்

333 சகலகர்மமும்பண்ணித் தர்ப்பணம்பண்ணி
ஸ்நானம்பண்ணிக்கரைஏறி ஆசிரமம்வந்தார்

334 லக்ஷமணர்போல்பரதர் சத்துருக்கனர்
நேமத்துடன் காய்கிழங்கு தானும்புசித்தார்

335 அதன்பின்னே பரதரும் அபிராமரைப்பார்த்து
அரசாள அயோத்திக்கு வரவேணுமென்றார்

336 பரிவாகக் கேட்டதொரு பரதருக்கு
(பல) ஞாயஞ்சொல்லிப் பாதுகையைத் தானுங்கொடுத்தார்

337 ஸ்ரீராமர் பாதுகையை ஸிரஸில்வைத்து
நந்திக்கிராமந் தன்னில்நின்று ராஜ்ஜியமாண்டார்

338 பாதவடி இரண்டும் பட்டணமாள
பரதரும் ராமாராமா என்றே யிருந்தார்

அயோத்தியாகாண்டம் முற்றிற்று.

ஆரணியகாண்டம்.

339 அத்திரி அனுசூயா ஆசிரமந்தன்னில்
அன்புடனே வந்திருந்தார் அபிராமரும்

340 வாடாதமாலையுடன் பூஷணங்களும்
மைதலிக்குத்தான் கொடுத்தாள் அனுசூயையும்

341 ஜானகியும் அலங்காரஞ் செய்துகொண்டு
தாசரதி ராமருடன் கூடிநடந்தாள்

342 வழியிலே சண்டைசெய்த விராதன் தன்னை
விநாயகபூஜையாக முதபலியிட்டு

343 சஞ்சலங்க ளன்றியிலே வழிநடந்து
சரபங்க மகாரிஷிக்கு மோக்ஷங்கொடுத்து

344 அதற்குப்பின் அகஸ்தியர் ஆசிரமம்வந்து
(அவர்) ஆதரவாய்க்கொடுத்த அஸ்திரம்வாங்கி

345 பஞ்சவடி தன்னில்வந்து ஆசிரமங்கட்டி
தஞ்சமாக முனிவருக்கு ஸ்வாமி இருந்தார்

346 சிச்ருஷை செய்திருக்க லக்ஷ்மணரும்
சிலகாலமங்கிருந்தார் மூவருமாக

சூர்ப்பநகா பங்கம்

347 இப்படி இவாளிருக்கும் நாளில்ஒருநாள்
அற்புதமாகவொரு அரக்கிவந்தாள்

348 அதிரூபமான அபிராமனைக்கண்டு
ஆசைகொண்டுமோகத்தினால் அண்டையில்வந்தாள்

349 (நீ) சந்திரனோ இந்திரனோ சதுர்முகனோ
மன்மதனோகந்தர்வனோ மனிதன் தானோ

350 மன்மதசுந்தரனோ மாதவனோ
வனத்திலேவந்திருக்கும் காரியமென்ன

351 வலிகூராளாயிருக்கும் ராக்ஷதர்கண்டால்
மாம்ஸபிண்டமென்று உம்மை பக்ஷித்திடுவார்

352 (நீ) யார்பெண்ணேயென்று ஸ்ரீராமரும் கேழ்க்க
இலங்கையின் ராவணனுட தங்கையுநானே

353 சூர்ப்பநகையென்று சொல்வான் பேருமெனக்கு
(உன்)சுந்தரத்தைக்கண்டுமயல் கொண்டேனென்றாள்

354 தசரதர்பாலர்நாங்கள் ஸ்ரீராமன் என்பேர்
என்தேவியுடன் வனத்திலே தவஞ்செய்கிறேன்

355 சிந்தை இல்லை எங்களுக்கு உன்தயவாலே
தயவுபண்ணி இரட்சியென்றார் ஸ்ரீராமச்சந்திரர்

356 அப்படியே நின்றுகாப்பேன் உங்களைநானும்
ஆசைகொண்டேன் மோகத்தினால் அணையுமென்றாள்
357 சூர்ப்பநகை சொல்லலுமே ஸ்ரீராமச்சந்திரர்
சற்றேசிரித்துமந்த சீதையைப்பார்த்து
358 அதிசுந்தரமான உன்னழகினுக்கு
அதிர்ஷ்டமில்லை சீதைஎன்னை அணையவிடாள்
359 பாரியுமில்லாதவன் வடிவழகன்
பாராயந்த லக்ஷ்மணன் ஏர்வையானவன்
360 (ஒரு)சுந்தரியும்வேணுமென்று என்னையுங்கேட்டான்
சுகமாக அவனிடம் இருபோவென்றார்
361 தாசரதிசொன்னதொரு வார்த்தையைக்கேட்டு
சற்குணரானதம்பி கிட்ட நடந்தாள்
362 ஸ்ரீராமச்சந்திரனார்உன் தமயனார் உந்தன்
தேவியாயிருக்கச்சொன்னார் சேர்த்தணையென்றாள்
363 தாசரதிசொல்லிவிட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு
சற்றேசிரித்துமந்த லக்ஷ்மணரும்
364 ஏதுபெண்ணேசூர்ப்பநகி இம்மட்டோபுத்தி
ஏவற்பணிசெய்பவன் நான் ஏர்வையுமில்லை
365 இருபொழுதும் ராமருக்குக் காவல்புரிந்து
இதுவேஜீவனமாக நானுமிருக்கேன்
366 தாஸாதி தாஸனன்றோ என்னையணைந்தால்
(நீ) தாஸிஎன்று ஆய்விடுவாய் சகிக்க அறியேன்
367 அதிசுந்தரமான உன்னழகிற்கு
அவர்தானே ஏர்வைகண்டாய் அங்கேபோவென்றார்
368 நீங்களிருவருமாய்ச்சிரித்து ஏமாற்றலாச்சோ
இளக்காரமாகினேனோ என் பலம்பாரும்
369 (சீதை)வடிவாலேவந்த உங்கள் கர்வங்களெல்லாம்
சற்றுப்பொழுதிற்குள்ளே தீர்த்துவிடுவேன்
370 சீதையை எடுக்கவந்தாள் சூர்ப்பநகியும்
ஸ்ரீராமருந்தம்பியர்க்குச் சாடையுஞ்செய்தார்
371 சுமத்திரா தேவியுட செல்வமைந்தரும்
செவியுடன் மூக்குமுலை மூன்றுமரிந்தார்

372 கதறியேசூர்ப்பநகி காளவிஷம்போல்
காரதூஷணர்களுட காலில்விழுந்தாள்
373 சேதியைக்கேட்டவுடன் காரதூஷணுள்
தீபத்தை நாடிவரும் பூச்சிகள்போலே
374 ஸ்ரீராமர்தம்முடைய பாணத்தினாலே
க்ஷணத்திலே சீவன்விட்டு சித்தியடைந்தாள்
375 வலிசூராள் தம்பிமார்கள் பட்டவுடனே
அலறியே ராவணனின் அண்டையிற்போனாள்
376 (அண்ணா) தசரதகுமாரனும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன்
தண்டகவனமிருக்கார் சீதையுடனே
377 அதிசுந்தரமாம்அவள் அழகைப்போலே
(இந்த) அவனியில் ஒருவரைக் கண்டதுமில்லை
378 செந்தாமரை புஷ்பம்போலே முகத்தழகும்
தீபப்பிரகாசம்போலே தேகத்தொளியும்
379 அந்தரவில்லுப்போலே புருவமிரண்டும்
ஆணிமுத்துப்பதித்தாப்போல் பல்வரிசையும்
380 அபிராமர் சீதையுடன் வீற்றுமிருக்க
அண்டையிலேலக்ஷ்மணன் காத்துமிருக்கான்
381 ஆபரணமேதுக்கு அண்ணா நமக்கு சீதை
அழகொன்றும்போதுமே இலங்கைவிளங்க
382 தீபந்தானேதுக்கு அண்ணாநமக்கு சீதை
சிவப்பொன்றும்போதுமே லங்கைவிளங்க
383 வண்டோ தரியைத் தோற்கும் அவளழகும்
அன்புடனே வார்த்தை சொல்லும் அதரத்தழகும்
384 ஸ்வப்ரகாசமான அந்த சுந்தரிவந்தால்
அற்புதமாகவிளங்கும் அரண்மனை யெல்லாம்
385 உமக்கவள் ஏர்வைஎன்றே உச்சிதமாக
ஓடிஎடுக்கப்போனேன் தாவிப்பிடித்தேன்
386 ஸ்ரீராமன் தம்பியொரு இடும்பனவன்என்
செவியுடன் மூக்குமூலை மூன்றும்அரிந்தான்
387 காரதூஷணுளுடைய கட்டுக்குலைத்தான்
காலதூதன் தானேயவன் சந்தேகமில்லை

388 தங்கையிது சொல்லலுமே தசமுகனும்
பொங்கிமனங்கொதித்துக் கண்கள் சிவந்தான்

389 (உன்னைப்) பங்கஞ்செய்த மனிதரைப் பாடுபடுத்தி
திங்களெட்டுநாளையிலே திரும்புவேனென்றான்.

மாரீசன் வதை

390 அந்தப்புரந்தனிற்சென்று தசமுகனும்
ஆலோசனை பண்ணியொரு தீர்மானஞ்செய்தான்

391 வாருமையாமாரீசனே மான்வடிவாக
வழிநெடுகக்கொண்டு செல்வாய் ராமச்சந்திரனை

392 ராவணன் சொல்லலுமே மாரீசனப்போ
ரா வென்றசப்தங் கேட்டால் நான் நடுங்குவேன்

393 மாரீசன் சொல்லலுமே ராவணன் கேட்டு
(நீ)மடியவேதடியாலே அடிப்பேனென்றான்

394 சிந்தித்துப் பார்த்துமந்த மாரீசனும்
தீராதமரண காலங் கிட்டியதென்று

395 ராவணப்பாவி கையால் பட்டோமேயானால்
நரகக்குழியொழிய மற்றொன்றுமில்லை

396 ஸ்ரீராமர் திருக்கையால் பட்டோமேயானால்
ஜனனமரணமில்லை ஸத்கதியுண்டு

397 மனதிலே எண்ணியவன் பொன் மானாகி
வனந்தன்னில் வந்துமவன் மயக்கினின்றான்

398 தங்கமிருகம்வந்து சஞ்சரிக்கவே
ஜானகியும் கண்டு மெத்தச் சந்தோஷமாய்

399 அய்யா இளையவரே ரகுபதியே இந்த
ஆச்சரியப் பொன் மானின் அழகைப்பாரும்

400 கானகத்திலே திரியும் மான்தானே யிது
(என்) கைதனிலே பிடித்துத் தரவேணுமென்றாள்

401 தங்கத்தினால் சீவனுடன் மானிருக்குமோ
இங்கேயுள்ள ராக்ஷதரின் வஞ்சனை என்றார்

402 வஞ்சனை யல்லாத மான்தானது அதை
தந்தாலல்லால் ஜலபானம் பண்ணேனென்றாள்
403 அரைக்ஷணம் மான்பிடித்துத் தருவேனென்று
அபிராமர் பாணங்கொண்டு பின்னே தொடர்ந்தார்
404 மங்களமாம் சீதையை மார்பினில் வைத்து
மாயா சீதையை வனத்திலே வைத்து
405 பொற்பாதத் திருவடியை பூமியில் வைத்து
பொன் மானின் பின்நடந்தார் புருஷோத்தமர்
406 அலைந்து திரிந்து மந்தாகுபதியும்
ஆவியுடன் பிடிக்க மானகப்படாமலே
407 தோன்றியுந் தோன்றாமல் மான்நடக்கவே
சூரத்தனமாக ராமர் பின்நடக்கவே
408 அலைந்து திரிந்து மான் அகப்படாமலே
அபிராமர் லக்குவைத்து அம்பாலே எய்தார்
409 அம்பாலே எய்யவுமே மாரிசனப்போ
ஆசீதா தம்பியென்று அலறிவீழ்ந்தான்
410 அவசத்தங் கேட்டவுடன் ஜானகியப்போ
ஆதிசேஷரையழைத்து வார்த்தையுஞ் சொல்வள்
411 ஸ்ரீராமர் சத்தமிட்டு விழுந்தாரிப்போ
சென்றறிந்து வாருமென்று சீதையுரைத்தாள்
412 (அம்மா) மரணஜனன முண்டோ அபிராமர்க்கு
மாய்கையிது ராக்ஷதரின் வஞ்சனை யென்றார்
413 சேஷரிது சொல்லவுமே சீதையுங்கேட்டு
தெய்வமே என்று சொல்லிச் சிந்தைகலங்கி
414 போனவன் போகட்டும் நம்ம இஷ்டம்போல்
போகமடைவோ மென்று எண்ணமுங்கொண்டீர்
415 சீதைசொல்லக் கையிரண்டும் செவியில்வைத்து
ஸ்ரீராமா ராமாவென்று முக்காலுஞ்சொல்லி
416 கோடுதன்னைக் கீறியே சீதையைவைத்து
கோரராக்ஷதருட குரூரங்கள் சொல்லி
417 மயில்களா குயில்களா மாமரங்களா
மைதலியும்உங்களுட அடைக்கலமென்று

418 வைதேகி வார்த்தை தன்னைக் கேழ்க்கமாட்டாதே
மன்னரபிராமரிடம் வந்துமே நின்றார்

419 தாசரதிலக்ஷ்மணர் தன்னையும் பார்த்து
ஜானகியைத் தனியேவிட்டு ஏன்வந்தாய் தம்பி

420 பாணம்போல பிளக்கும் வார்த்தையுஞ் சொன்னாள்
வேகமாய் மனதுநொந்து வந்தேனென்றார்

421 அவளுரைத்தாள் அவளுடைய காலகெதியால்
அறியாயோ பெண்கள்மதி ஏன்வந்தாய் என்றார்

422 ஜானகியை நாமும் இனிக் காண்போமோவென்று
தாகத்துடனே ராமர் வேகமாய் வந்தார்

இராவணன் சீதையை எடுத்துப்போகுதல், ஜடாயு யுத்தம்.

423 இப்படியவர்கள் வரத் தசமுகனும்
அதிதிபோலவே சீதை அருகில் வந்தான்

424 மத்யான்ன அதிதியைக் கண்டவுடனே
மைதலியுங் காய்கிழங்கு தீர்த்தங்கொணர்ந்து

425 பக்தியுடனே யம்மன் அருகில்வைத்து
பக்குவமான பழம் புஜியுமென்றாள்

426 பக்குவ காலந்தான் இது சீதையுனக்கு
(நான்) பலநாளுந் தேடிப்பலன் கிட்டாதேபோச்சு

427 பசியில்லை உந்தன் மேலே இச்சையாய் வந்தேன்
பத்துத்தலை ராவணன் நான் பாராயென்றான்

428 அரக்கன் வடிவைச் சீதை கண்டஉடனே
அடங்கியொடுங்கி யம்மன் நடுங்கி நின்றாள்

429 அதிபாவி ராவணா இங்கேனடாவந்தாய்
என்னபிராமர் கண்ணிற்பட்டால் தப்பவேமாட்டாய்

430 அந்தக் காலதூதர்கள் வந்து காண்பதற்குள்ளே
கடுகி எழுந்திருந்து போவென்று சொன்னாள்

431 இணங்கியே நம்மை இவள் வணங்காளென்று
எடுத்தான் பலவந்தமாய் ஏற்றினான் தேர்மேல்

432 பத்தினி சீதைவந் துட்கார்ந்தவுடனே
பதுங்கிற்று ரதமப்போ பூமிதன்னிலே

433 ஓடொன்று தானெடுத்துத் தசமுகனும்
ஒண்டொடியாள் அருகினில் ஓடியேவந்து

434 உத்தமி சீதையை என்ன ஓடிதுவென்றான்
பாவிஉலகத்தார் வீடெழுடும் மண்ணோடு என்றாள்

435 அந்தரத்துமேலே யந்தத்தேர் பறக்கவே
அப்போசீதை ராமாராமா வென்றலறவே

436 வழிமறித்துச் சண்டைகொள்ளுஞ் சடாயுவப்போ
படைபண்ணி என்னையும் ஜெயித்துப் போவென்றார்

437 பாபிஷ்டி ராவணா ராமர் பாரியை நீயும்
(இந்தப்) பதினாலு உலகத்தில் கொண்டொளித்தாலும்

438 உலகம்பதினான்கும் ஒரு பாணத்தால்
ஊடுருவவே பிளப்பர் உன்னுடனே என்றார்

439 சடாயுவின் சிறகையும் வெட்டியேதள்ளி
ஜானகியைத் தோளிற்கொண்டு பறந்துவாரான்

440 அந்தரத்து மேலேயவன் பறந்துவரவே
அபிராமா வென்றுசீதை புலம்பியழவே

441 கிஷ்கிந்தா பட்டணத்தருகில் ராக்ஷதன்வர
சுக்கிரீவன் சொக்கட்டான் ஆடியிருக்கவே

442 ஆபரணங் கழட்டிசீதை துணியிற்சுற்றி
(என்) ஆண்டவர் வந்தாலளிப்பீரென்று எறிந்தாள்

443 இளையவரைச் சொன்ன உதாசினமிப்போ
எந்தனுக்கு இந்த விதம் லபித்ததென்று

444 ஏந்திழையாள் மிகவும் சோகத்துடனே
ஏங்கிமனம் நடுங்கிப் புலம்பிடவே

445 அதிதுரிதமாய்கொண்டு லங்கைபுகுந்து
அசோகவனத்திலே அம்மனை வைத்தான்

446 திரளாகராக்ஷதியைக் காவலும் வைத்து
தசமுகன் சந்தோஷமாய்க் கொலுவிருந்தான்.

ஜடாயு மோக்ஷமடைதல்.

447 தாசரதி லக்ஷ்மணர் தன்னுடன்கூடி
தன்னுடைய ஆசிரமம் வந்துபுகுந்து

448 மைதலியைக் காணுமல் மனந்தளர்ந்து
வனங்களெல்லாந்தேடி வாடியலைந்தார்

449 ஜானகியே நீயுமெங்கே போனுயென்பார்
ஜலங்கொண்டுவாராளோ பாராயென்பார்

450 அன்புடைய நாயகியே ஜனகன்பெண்ணே
அனேகம்பொழுதாச்சுப் பரியாஸமென்ன

451 மலர்ந்து சொரியுமிந்தப் புஷ்பவகைகள்
மைதலியைக் காணுமல் வாடிப்போச்சென்பார்

452 சிவந்த காலாலேவந்து ஹம்ஸபக்ஷிகள்
சீதைஎங்கே ராமாவென்று சேதிகேட்குதே

453 வனத்தில் உன்னுடன் ஆடும் மயில்கள்வந்து
மைதலி எங்கேஎன்று வாடிப்போகுதே

454 பூக்கும்மரங்களா பொய்கைநதிகாள்
(என்) பொற்கொடியாள் இந்தவழி வரக்கண்டீரோ

455 மலைகாள் பருவதங்காள் வண்ணக்குயில்காள்
மைதலியாள் இந்தவழி வரக்கண்டீரோ

456 தாசரதி லக்ஷ்மணர் இரண்டு பேருமாய்
தனித்தனியே புலம்பித் தேடியேவாரார்

457 தசரதகுமாரனுர் வரும்வழியில் அங்கே
தேர்முறிந்துகிடந்தது சின்னபின்னமாய்

458 ஆர்வசத்தை யடைந்தாளோ ஜானகியும்
ஆவியிழந்தாளோவென்று அலத்திவந்தார்

459 நின்றுநின்று புலம்பியே இரண்டுபேருமாய்
இரண்டடிநடந்துவந்து பார்க்குமளவில்

460 சிறகொடிந்து கால்முறிந்து ஜீவன் துடிக்கும்
சடாயுராஜன் தன்னை ராமருங்கண்டார்

461 ஸ்ரீராமர் பார்த்துமதைச் சிந்தைகலங்கி
சடாயுவே இதுவென்ன அவகோலமென்றூர்

462 தென்னிலங்கையிலிருக்குந் தசமுகனும்
சீதையைக் கொண்டுபோனுன் திருட்டாகவே

463 தென்புறத்திலே ஒருதேர்பறக்கவே
சீதையும் ராமா ராமா என்றலத்தவே

464 ராமாராமாவென்றழுத குரலைக்கேட்டு
ராவணனோடு யுத்தம்பண்ணித் தேரைமுறித்தேன்

465 சீதையைமீட்கவென்றே யுத்தங்கள்பண்ணி
தேரைமுறித்தெறிந்தேன் சின்னாபின்னமாய்

466 பறக்குஞ் சிறகுதன்னைப் பிச்சமெறிந்துலங்கைப்
பட்டணத்திற் கொண்டுபோனான் (நான்) பார்த்துமிருக்க

467 அதிதுரையாய் நடந்து லங்கையிற்சென்று
அசோகவனத்திலே அம்மனை வைத்தான்

468 சீதையுட சேதியிதை சடாயுவுஞ்சொல்லி
ஸ்ரீராமா ரக்ஷியென்று ஜீவனைவிட்டார்

469 ஸ்திரமானஉபகாரம் பண்ணினாரென்று (அப்போ)
தசரதர் மரியாதை பண்ணிராமரும்

470 தந்தைபோலவேஎண்ணி சம்ஸ்காரமுஞ்செய்து
சாயுஜ்யபதவியைத் தானும் அளித்தார்

471 காடுதன்னிலே இவாள் வரும்வழியில்
கவந்தனைக்கொன்றுமவன் சாபந்தொலைத்து

472 சபரியின் ஆசிரமந்தன்னிலேவந்து
சகலபூஜையுங்கொண்டு முக்தியுந்தந்தார்.

ஆரணியகாண்டம் முற்றிற்று.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் ஹநுமாரைக் காணுதல் சுக்ரீவன் நட்பு.

473 அப்புறந்தெற்கே சில தூரங்கடந்து
ஆலோசனைகள் பண்ணி அபிராமரும்

474 பம்பையாற்றங்கரைதனில் வந்துமிருந்து
தம்பியுடனே இருந்து யோசனைசெய்தார்

475 தசமுகன் ஸம்ஹாரம் எப்படியாகும்
சீதையும் நம்மைவந்து எப்போதடைவாள்

476 (என்று) வருந்திடும் வேளைதன்னில் மரக்கிளைமேல்
ஒருவானரந் தன்னைக்கண்டார் வைபோகமாக

477 லக்ஷ்மணா பாராயிந்த வானரந்தன்னை
இரத்தின குண்டலமும் நல்வடிவமும்

478 அன்புடனே ராமர்சொல்ல ஹநுமான்கேட்டு
ஆண்டவர் இவர்தானென்று அடிபணிந்தார்

479 அஞ்சனைக்குமாரன்நான் ஹநுமான் என்பேர்
ஆலோஜனை பண்ணுகின்ற காரியமென்ன

480 தாஸாதிதாஸனையா உங்களுக்குநான் (உங்கள்)
சங்கடங்களை யுரைத்தால் சாதிப்பேனென்றார்

481 தென்னிலங்கை தனிலிருக்கும் தசமுகனும் (என்)
தேவியைக் கொண்டுபோனான் திருட்டாகவே

482 அதுவேவிசாரமய்யா ஹநுமாரே இப்போ
ஆராலே தீருமிது அறியேனென்றார்

483 ஸ்ரீராமாஉம்முடைய தயவுண்டானால்
ஸாகரந்தாண்டிச் சீதைகண்டுவருவேன்

484 சுக்கிரீவ ராஜருக்குச் சொல்லியேநானும்
சிநேகமுஞ் செய்துவைப்பேன் என்று நடந்தார்

485 ஹநுமாருஞ்சுக்கிரீவ ரண்டையில்வந்து
அபிராமர் சேதிதன்னை அன்போடுரைத்தார்

486 தசரதர்குமாரனும் ஸ்ரீராமச்சந்திரன்
தண்டகவனத்தில்வந்து தேவிபிரிந்தார்

487 சத்துருவை ஜயிக்கவே நம்மளுடைய
சகாயத்தைவிரும்பியே சிநேகிதமானார்

488 அபிராமர் தம்முடைய தயவுண்டானால்
அபயஸ்தந் தருவர்என்று ஹநுமான்சொன்னார்

489 அதிகப்பிரீதியுடனே சுக்கிரீவராஜன்
ஹநுமாரே நீர்போய் அழைத்துவாவென்றார்

490 ஸ்ரீராமா லக்ஷுமணசரணம் ஐயா
சீக்கிரம் வாருமென்று அழைத்துவந்தார்

491 அபிராமரும் சுக்கிரீவரும் சிநேகம்நாமென்று
அக்கினியின் முன்பாகவே சத்தியஞ்செய்தாள்

492 ஸ்ரீராமர் தம்பியுடன் வீற்றுமிருக்க அங்கே
சுக்கிரீவர் சிறுமூட்டை தனைக்கொணர்ந்து

493 ராக்ஷதன்கொண்டுபோன ராஜஸுதர் இந்த
நவரத்தின பூஷணத்தை இங்கேஎறிந்தாள்

494 (இகன்) அடையாளம் பாருமென்க சுக்கிரீவராஜன்
அபிராமர் பார்த்துமதை மனர்ந்தவித்தார்
495 மைதலியே உன்னுடைய பூஷணந்தன்னை
வந்து நீ பூணுவாயோ கண்ணுற் காண்பேனே
496 துர்ப்பலவானுன என்னையடைந்துநல்ல
சுகமொன்றுங் கண்டதில்லை சுந்தரி நீயும்
497 லக்ஷ்மணு மைதலியின் பூஷணந்தானே இது
நீபாராய் என்று சொன்னார் ரகுபதியும்
498 பரிவாகலக்ஷ்மணர் கையிலே வாங்கி அம்மன்
. பாதச்சிலம்பொன்றைநான் அறிவேனென்றார்.

வாலிவதம்.

*499 சோகத்துடனே புலம்ப ராமபத்ரரும்
சூரஹநுமாருமந்த சுக்ரீவரும்
500 வாலியின்ஸம்ஹாரம் ஆனவுடனே ஆய்யா
மைதலியைக் கொண்டுவரேன் வருந்தவேண்டாம்
501 ஏழுமராமரத்தை ஒரு பாணத்தால்
எய்து விழவடித்தால் நம்பிக்கைஎன்றான்
502 மராமரமேழையும் அபிராமரும் அப்போ
வையகமெல்லாம் அதிரத் துளைத்துநின்றார்
503 மறைந்துமேதானிருந்து வஞ்சனையாக ராமர்
வாலிமடியவொரு வாளிதொடுத்தார்
504 வாலியுங்கீழ்விழுந்து ராமரைப்பார்த்து
மர்மமோ என்றன்மேலே வஞ்சனைதானே
505 பக்ஷபாதமோ உமக்கு யோக்யந்தானே இது
பரஹிம்சைசெய்வதுங்கள் குலதர்மமோ
506 பரமபுருஷாநீர் என்னுடன் சொன்னாலந்தப்
பத்துத்தலைப்பூச்சியைப் பிடித்துத்தாரேனே
507 பரிபூரணர் வாலியின் மேல் இரக்கமாகி
பங்கஜக்கண்ணினாலே கிருபையளித்தார்
508 தெய்வக்கிருபையினாலே வாலியுமப்போ
ஸ்ரீராமா இரட்சியுமென்று சீவனை விட்டான்

509 தாரைவந்துபுலம்பவே தாசரதியுஞ்சில
தத்துவங்கள் தானுரைத்துச் சோகந்தணித்தார்
510 தாரையுந்தான் தெளிந்து அங்கதன்கையால்
சகலகர் மமும்பண்ணி வாலிதனுக்கு.

சுக்கிரீவ பட்டாபிஷேகம்.

511 தாசரதி தம்பிகையால் சுக்கிரீ வருக்கு
சகலஸாம்பிராஜ்யத்தோடே பட்டமுங்கட்டி
512 அபிராமர் கிருபையாலே அரசம்பெற்று
அந்தப்புரமடைந்தார் அன்றைக்குத்தானே
513 பத்தினியுடன்மோகித்துச் சுக்கிரீவ ராஜன்
பரமர்சொன்ன வாக்கியத்தைத் தப்பிநடந்தான்
514 அபிராமர்லக்ஷ்மணர் தன்னையழைத்து (அந்த)
அறிவுகெட்ட வானரத்தை இங்கழை என்றார்
515 கிஷ்கிந்தாபுரிவந்தார் லக்ஷ்மணரும்
கெதிகலங்கிப் பயந்தார்கள் வானரங்களும்
516 நினைவுகெட்டசுக்கிரீவனே நெடுநாளாச்சே (என்று)
அதட்டியேலக்ஷ்மணர் அதிகோபங்கொண்டார்
517 உரிமையுடன் சுக்கிரீவன் வெளியில்வந்து
உவமையில்லா லக்ஷ்மணர் பாதம்பணிந்தான்
518 அறிவுமயங்கினேன் அபஜாரமய்யா
அபிராமர் சந்நதிக்குப் போகலாமென்றார்
519 படைகளுஞ்சூழ்ந்துவர சுக்கிரீவ ராஜன்
பாரளந்தார் திருவடி பணிந்துநின்றார்
520 அடிபணிந்தராஜனை அபிராமர் பார்த்து
அங்கங்கேதேடிவரச் சேனையனுப்பும்
521 அன்புடைய அனுமானை அருகழைத்தார்
அடையாள மோதிரத்தைக் கையிற்கொடுத்தார்
522 தெற்குத்திசைகடந்து சீதையைக்கண்டு
திரும்பிவருவீரென்று ஆசீர்வதித்தார்
523 ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி அபிராமரும்
தூதர்களை நாலுதிக்குஞ் சொல்லியேவிட்டார்

524 மலைகளுங் காடுகளும் வழிகடந்து
பிலந்தாண்டி மஹேந்திர மலையைக்கண்டாள்

525 சீதையைக்காணத காரணத்தினால் தங்கள்
சீவனை விடுவோமென்று சிந்தனைசெய்தார்

526 அந்தவேளை தன்னிலே சம்பாதிகண்டு
அத்தனை பேரையுங்கிட்ட அழைத்துக்கொண்டு

527 அறிவுகெட்டதசமுகன் அந்தப்புரத்தில்
அசோகவனத்திலே அம்மணிருக்காள்

528 ஸாகரந்தாண்ட உங்களால் ஆகுமேயானால்
ஜானகியை இப்பொழுதே காணலாமென்றார்

529 ஸாகரமென்றவுடன் அத்தனைபேரும்
தாண்டுதற்கு எங்களாலே ஆகாதென்றார்.

கிஷ்கிந்தாகாண்டம் முற்றிற்று.

சுந்தரகாண்டம்.

ஹனுமார் கடல்தாண்டுதல்.

530 வாயுகுமாரரும் மஹேந்திரமேறி
வானமட்டும் மலைபோல வளர்ந்துநின்றார்

531 விருக்ஷங்கள் செடிகளும் வேருடன்சாய
பக்ஷிராஜன் போலேயவர் பறந்துவந்தார்

532 வரும்வழி தன்னில் ஒரு ராக்ஷசிகண்டு (என்)
வாய்தான் வழியுனக்குப்போகலாமென்றாள்

533 ஹநுமாரும் அனுகூலமாகவே எண்ணி
ஆழிதன்னை ஆகாசந்தன்னிலெறிந்து

534 வாயில்புகுந்து செவியாலேகுதித்து
மணிமோதிரமதனைக் கையிலேந்தினார்

535 சுற்றிலும் பொன்னலமைந்த இலங்கைநகரில்
ஸ்ரீராமதூதனும் வந்து குதித்தான்

536 தங்குதடையில்லாதே ஹநுமான்வர
சத்துருவைக்கண்டுமந்த லங்காதேவியும்

537 நில்லடா நீயாரென்ன லங்கணியப்போ
நெற்றியிலே அறைபட்டு நிலத்தில் விழுந்தாள்

538 அறிவுதெளிந்துமந்த லங்காதேவியும்
ஹநுமானிவர்தானென்று அறிந்துகோண்டாள்
539 அழிந்தது ராவணனுடன் இலங்கையென்று
அலறியேலங்கணியும்சீவனைவிட்டாள்
540 மாருதியுந் திரிகூட மலையைவிட்டு
மைதலியை மாநகரம் எங்கிலுந்தேடி
541 அரக்கனுட கோட்டைகள் கொத்தளமெல்லாம்
ஆராய்ந்து பார்க்துவந்தார் அந்தப்புரத்தில்
542 மின்னல்நிறமொத்த ராஜ கன்னிகைகளும்
மூவேழு உலகத்துள்ள மங்கையர்களும்
543 பாதாள லோகத்துநாக கன்னியர்களும்
பலவிதமாதர்களைப் பார்த்துமேவந்தார்
544 மண்டோதரியைக்கண்டே மாருதியப்போ
வடிவழகையுங்கண்டு மயங்கினின்றார்
545 அரிஹரி என்னபுத்தி மயங்கினின்றேன்
அரக்கனை இச்சிப்பாளோ ஆதிலக்ஷ்மியும்
546 அம்மனுட அடையாளம் ஈதல்லவென்று
அசோகவனத்திலே ஹநுமார்வந்தார்
547 செந்நாய்கள் சூழ்ந்திருக்க மான்பேடுபோல
சீதையும் ராக்ஷசிகள் நடுவிருந்தாள்.

சீதையை ஹநுமார் காணுதல்.

548 ஸ்ரீராம ராமாவென்று சிந்தனைபண்ணி
சீதாப்பிராட்டியாரும் சோகித்திருந்தாள்
549 மாதாவைக் கண்டுகந்த பாலகரைப்போல்
மாருதியும் மைதலியைக் கண்டுமகிழ்ந்தார்
550 மரத்தின் கிளையின்மேலே மறைந்துகொண்டு
வைத்தகண் வாங்காமலே பார்த்துமிருந்தார்
551 அதிகாலைவேளை தன்னில் தசமுகனும்அந்த
அபிராமர் நாயகியை மனதிலெண்ணி
552 அந்தப்புரத்திலுள்ள பெண்களுடனே
அழகான வாத்தியங்கள் கோஷத்துடனே

553 தசமுகனங்கேவர சீதாதேவியும் அப்போ
தெய்வகெதியோவென்று சிந்தைமடிந்தாள்

554 மகிழ்ந்துமே எந்தனுடன் மஞ்சத்திருக்க
மனதுதா னெப்போவரும் மைதலி நோக்கு

555 எதிரற்ற செல்வத்துடன் போகபோக்கியமும்
யௌவனந்தப்பிவிட்டால் ஏதுக்குதவும்

556 பட்டமகிஷியையென் வண்டோதரியை
பணிசெய்தடப்பந்தாங்க பக்கத்தில்வைப்பேன்

557 தென்னிலங்கை கண்டறிந்து ஸாகரந்தாண்டி
ஸ்ரீராமர்வருவரென்ற சிந்தையைவிடு

558 தசமுகன் சொல்லலுமே ஜானகியப்போ
திக்காரம்பண்ணியொரு திரணத்தைப்பார்த்து

559 ஸ்ரீராமர் வந்திடுவர் எட்டுநாளையில்
(உன்) தசவாயில் மண்ணைறைந்து என்னையுமீட்பர்

560 சீர்தூக்கிப்பார்த்து மென்னைக்ஷமையுங்கேட்டு
ஸ்ரீராமர் பக்கமென்னைச் சேர்ப்பாயென்றாள்

561 சீதையுஞ்சொல்ல ராவணன் ஆங்காரத்தோடே
சீறியேகண்வசிந்து வார்த்தையுஞ் சொல்வன்

562 திங்களெட்டில் என்னுடனே சேராதேபோனால்
துண்டு துண்டாய் உன் தேகத்தைத் துணித்தெறிவேன்

563 தசமுகன் சொல்லலுமே சீதாதேவியும்
சிந்தைமிகவும்நொந்து வார்த்தையுஞ்சொல்வள்

564 வையகத்துப் பெண்களைப்போல் எண்ணி என்னையும்
மரியாதையில்லாதே வார்த்தை செல்லாதே

565 வந்து வந்து அதட்டுறாய் மதமுண்டோடா
வசைகள் கேளாதேஎந்தன் வாயினாலிப்போ

566 (உன்)வஞ்சனையெல்லாமறிவேன் பிதற்றாதேடா
(என்)தஞ்சமான ராமர்வந்துன் தலையைத்துணிப்பர்

567 மைதலியுஞ் சொல்லலுமே ராக்ஷதனப்போ
வாளெடுத்து ஓங்கிவந்தான் கொல்லநினைத்தே

568 வண்டோதரி கண்டுமகா லக்ஷ்மிஎன்றே(எண்ணி)
வழிமறித்துக் கையினாலே தடுத்துவிட்டாள்

569 ராவணன் போனபின்பு ராக்ஷசிஎல்லாம்
பக்ஷணஞ்செய்வோமென்று பயங்காட்டினாள்
570 சுற்றிலும் உறுமிநின்ற ராக்ஷசியெல்லாம்
சற்று மயக்கமாகத்தா னிருக்கையில்
571 அம்மனும் மரத்தினடி தன்னிலேவந்து (தன்)
ஆவியை விடுவோமென்று சிந்தைபண்ணினாள்
572 அந்தவேளை கண்டுமந்த ஹநுமாரும்
எந்தவிதம் சீதையைநாம் காணலாமென்று
573 ஸ்ரீராமர் சத்கதையைச் சொன்னோ மேயானால்
சீதையும் நம்மையிப்போ நம்புவாளென்று
574 பூர்வத்தில்தசரதர் யாகஞ்செய்ததும்
புத்திரர்கள் நாலுபேர்கள் வந்துதித்ததும்
575 தனுஸொடித்து ஜானகியை மணஞ்செய்ததும்
தாயார்கைகேயியால் வனம்வந்ததும்
576 மாய்கையினால் ஒரு பொன் மான்வந்ததும்
மான்பிடிக்கஸ்ரீராமன் பிரிந்துபோனதும்
577 மைதலியைராவணன் கொண்டுபோனதும்
வைதேகிகாதில்விழ மாருதிசொன்னார்

ஜானகி கணையாழியைத் தரிசித்தல்.

578 அமிர் தவருஷம்போலே சரித்திரந்தன்னை
அன்புடனே காதைவைத்துக் கேட்டிருந்தாள்
579 காடெல்லாஞ் சீதையரைத் தேடிவந்ததும்
கவந்தனைக் கொன்றுபம்பைக் கரைவந்ததும்
580 சுக்கிரீவன் தோழமை தானடைந்ததும்
சூரனை வாலியைத் துணித்தெறிந்ததும்
581 சடுதிலேவானரங்கள் தேடிவந்ததும்
சாகரத்தையநுமான் தாண்டிவந்ததும்
582 மாருதியுஞ்சொன்னபின்பு கீழியிறங்கி
அன்புடனே ஜானகியின் அடிபணிந்தார்
583 பணிந்திட்டஅநுமாரை ஜானகி பார்த்து
பாவிராவணனுனக்குப் பலரூபமோ

584 வகைவகையாய் ரூபங்கொண்டு வந்ததட்டுருய்
(உன்) வஞ்சனை எல்லாமறிவேன் போபோவென்ருள்

585 சீதையரைப்பார்த்தநுமார் சிந்தையேனம்மா
ஸ்ரீராமர் தூதன்நான் சந்தேகம்வேண்டாம்

586 அடையாள மோதிரத்தைக் கையிற்கொடுத்து
அன்புடைய அநுமாரும் அடிபணிந்தார்

587 ஆழிதன்னைக் கண்டவுடன் ஜானகிதேவி
ஆனந்தஸாகரந் தன்னிலமிழ்ந்தாள்

588 விரலின்மேலேவைத்துச் சிந்தைமகிழ்ந்து
திருமார்பிலாழிதன்னைச் சேர்த்துமணைத்தாள்

589 வாரும்பிள்ளாய் அநுமாரே மங்களவாழ்வே
(என்) மன்னவரும் இளையோருஞ் சுகமோவென்ருள்

590 ஸ்ரீராமரின் தூதுவனுய் வந்தஉமக்கு
செய்யும்பிரியம்உபகாரம் ஒன்றையுங்காணேன்

591 அப்படியேநானுமொன்றும் அறியேனம்மாஉங்கள்
அபயஸ்தம் வேணுமென்று வணங்கிநின்ருர்

592 மாருதிவணங்கிநிற்க ஜானகியம்மன்
வாழ்த்திநின்ருள் சிரஞ்சீவி யாயிருமென்று.

ஹநுமார் அசோகவனமழித்தல்.

1 - வது மெட்டுப்போல்.

593 சூடாமணிகொடுத்து சீதையரும் மனந்தேறி
ஸ்ரீராமர் தன்வரவைப் பார்த்துமிருந்தாள்

594 அடையாளம் வாங்கியந்த அநுமாரும் ஆலோசித்து
அசோகவனமழிக்க அங்கே குதித்தார்

595 கபடமாய்க்கொண்டுவந்த கள்வனைக் காண்போமென்று
கருதியே சோலைதன்னை அழிக்கலுற்ருர்

596 ஜானகியருகிருக்கும் தங்கவிருக்ஷங்களொழிய
சகலசெடிமரமும் முறிக்கலுற்ருர்

597 அசோகவன மழிய ராக்ஷதர்கள் கண்டவுடன்
அலறியேதசமுக னண்டையிற்சொன்னுள்

598 (அய்யா) வானரமொன்றுவந்து மைதலியைக்கண்டுபேசி
வனங்கள் செடிமரங்கள் எல்லாம் அழித்து

599 இல்லாத உதாசீனங்கள் எங்களையுஞ் சொல்லிவைது
எங்கேயானாலுஞ் சொல்லென்று ஓட்டியேவிட்டான்

600 ராக்ஷதர்கள் சொல்லலுமே ராவணன் மனம்புழுங்கி
ரோஷத்துடன் சேனைகளை அனுப்புமென்றான்.

---

2 - வது மெட்டுப்போல்.

601 வந்தவந்தசேனையெல்லாம் மாருதியப்போ
மடியவே தானடித்தார் மரத்தினாலே

602 எதிர்த்துவந்தசேனைகள் எல்லாமடிய
மதத்துடன் விநோதமாய் மகிழ்ந்திருந்தார்

603 சதுர்முகனஸ்திரத்தால் (இந்திர)சித்தனுங்கட்ட (அப்போ)
சத்தியத்தில் கட்டுப்பட்டார் சர்க்குணமூர்த்தி

604 ஜயத்துடன் ஹநுமாரைக் கட்டியிழுத்து
தசமுகனண்டையிலே கொண்டுபோய்விட்டான்

605 அரக்கனும் ஸிம்மாஸனந் தன்னிலிருக்க
அனுமான் நாம்கீழிருக்க லாகாதென்று

606 வளைத்துவாலைச்சுருட்டி ஆஸனமாக
வாளரக்கனுக்குமேலே வளர்ந்துநின்றார்

607 உன்மத்தன் போலேயிருக்க ராவணன்கண்டு
உதடுகள் துடிக்கவே கண்கள் சிவக்க

608 அந்தப்புரத்தினிலே நீ எப்படிவந்தாய்
ஆரடாநீ சொல்லாயென்று ராவணன்கேட்டான்

609 ஆரென்று கேட்டாய்என்னை அரக்காநீயும்
(நீ) அமைதியுடனே கேட்டால் அறியச்சொல்வேன்

610 அபிராமர் நாயகியைத் திருடிவந்த (உந்தன்)
அசோகவனமழிக்க உன்னுவியொழிக்க

611 (உன்) தசமண்டையுந் துணிக்கச் சாந்தொடுக்கும்
ஸ்ரீராமர் தூதன்நான் தெரிந்துகொள்ளடா

612 ஸ்ரீராமர் தூதன் என்னை அறிந்துகொள்ளடா
(என்று) ஹநுமாருஞ் சொல்லவுமே அரக்கன்பொங்கி
613 அண்டையிலேயிருக்கும் தூதாளைப்பார்த்து
ஆயுதத்தினாலிவனை வெட்டுங்களென்றான்
614 கொல்லவே ஆகாதென்று விபீஷணரும்
கொஞ்சமாய் ஆக்கினை செய்யலாமென்றார்
615 குரங்குதன் வாலிலே துணியைச்சுற்றி
கொளுத்துங்கள் கூத்தாடும் பார்க்கலாமென்றார்
616 பட்டணத்திலுண்டான பட்டாடைகளும்
பலவிதஉருமாலை பட்டுச்சேலையும்
617 இருந்ததெல்லாம் வாரிவந்து வாலிலேசுற்றி
இழுத்துக்கொண்டு போங்களென்று கொளுத்திவிட்டான்
618 ஹநுமாரும் அநுகூலமாகவே எண்ணி
ஆகாசம் எழும்பிவாலைச் சுழட்டிவிட்டார்
619 சுழட்டவே லங்கைஎங்குஞ் சூழ்ந்துகொண்டு
சுடர்விட்டு நின்றெரிந்து தூள்பறந்தது
620 தென்னிலங்கை தன்னைச்சுட்டுக் கொட்டைபரத்தி
திரும்பவுஞ் சீதையுட அருகில்வந்தார்
621 சீதையம்மன் சூடாமணி இரத்தினங்கொடுத்து
ஸ்ரீராமர் அருகிலேபோய் வாருமென்று
622 ஆசீர்வாதங்கள் பண்ணி ஜானகிதேவி
அன்புடன் அநுமாரை அனுப்பிவைத்தாள்
623 ஸாகரந்தாண்டியே மாருதியப்போவந்து
ஜாம்பவந்தர் முதலான பேர்களுடனே
624 மைதலியைக்கண்டுவந்த சந்தோஷத்தாலே
மதுவனந்தானழிந்து விடாய்கள் தணிந்து
625 காகுஸ்த ராமருட சந்நிதிவந்து
கண்டேன் சீதுதயை என்று அடிபணிந்தார்
626 கலியாணராமர் மெத்த மனமகிழ்ந்து
கனபிரியத் தோடவரைக் கையாலணைத்து
627 என்னை நினைத்தாளோ ஜானகியாளும்
எந்தவிதமிருக்கிறாள் உரையுமென்றார்

628 (அந்த) ராவணனுடைமை ராக்ஷசிகள் நடுவில்
(வேடர்) வலையிலகப்பட்ட மான் போலிருக்காள்

629 மாதம் ஒன்றுபார்ப்பேன் அவர் வாராமற்போனால்
மாய்த்துக்கொள்வேன் சீவனை நான் சத்தியமென்றாள்

630 ஹனுமானுரைத்திட ஸ்ரீராமருங்கேட்டு
ஆனந்தத்துடன் ஒரு உத்தரம்சொல்வர்

631 தீராதமனக்கவலை தீர்த்தஉமக்கு
(நான்) செய்யும்பிரியம் உபகாரமொன்றுங் காணேனே

632 நானுமக்கு ஒன்றுமே செய்யவறியேனெங்கள்
நால்வருடன் ஐந்தாம்பேரா யிருமென்றார்

633 ஹனுமாருஞ்சூடாமணி தன்னைக்கொடுக்க
அ ஸ்ரீராமர்கண்டுமெத்த ஆனந்தங்கொண்டார்

634 எழுபது வெள்ளஞ்சேனை வானராளுடன்
இசைந்து வழிநடத்து மகேந்திரஞ்சென்றார்

சுந்தரகாண்டம் முற்றிற்று.

உயுத்தகாண்டம்.

ஸ்ரீராமர் சேதுவில் அணைகட்டுதல்.

2-வது மெட்டுப்போல்.

635 சூரஹனுமாரும் சுக்ரீவரும்
துரிதமாய் இலங்கைக்கு போகத்துரையாய்

636 வாயுகுமாரரும் முன்னேநடக்க
வானர சேனைகளும் பின்னே நடக்க

637 அங்கதராஜனும்முன்னே நடக்க
அஸ்ரீராம லக்ஷ்மணரும்பின்னே நடக்க

638 சமுத்திரராஜனும் வரவேஎண்ணி
தருப்பையின் மேற் பள்ளிகொண்டார் தாசரதியும்

639 ஆலசியமாயிருக்கும் அம்புதியின்மேல்
அஸ்ரீராமர் கண்டுமெப்போ அதிககோபமாய்

640 லக்ஷ்மணனை பாராயிந்த ஸாகரந்தன்னை
நேமத்துடனே யழைத்தும் லக்ஷியமில்லை

641 தனுஸுடன் பாணந்தன்னைக் கொண்டுவாதம்பி
இந்தஸாகர ராஜனுட தாமஸமென்ன
642 ஓங்காரத்துடனேயவர் ஒரு பாணத்தால்
உண்டான ஜலங்களெல்லாம் உறிஞ்சவடித்தார்
643 அம்புதி மிகநடுங்கி அவர் பாணத்தால்
அபிராம ரண்டையிலே வந்துபணிந்தார்
644 ஆழியிலிருக்கும் பொல்லாமச்சங்களுட
அருஞ்சண்டை தீர்க்கப்போனேன் பிழைபொறுமென்றார்
645 நளன்தொட்டால் மலைகளும் மிதக்கும்ராமா
நானும் மூதுகுதரேன் அணையுங்கட்ட
646 அப்படியோராகவரும் ஆக்கிணைசெய்ய
ஹநுமாரும் வானர சேனைகளுமாய்
647 கொடுமுடிகள் பர்வதங்கள் பாரைகளெல்லாம்
கொண்டுகொடுக்க நளன் அணையடைக்க

ராவணன் மந்திராலோசனை.

648 ஸ்ரீராமர் சேனையுடன் சுவேலமலைமேல்
நளனாலே வீடமைத்து ராமரிருந்தார்
549 அபிராமர் சேனையுடன் வந்திருக்கவே
அரக்கனுங்கேட்டுமதை ஆலோசித்தான்
650 ஆஸ்தான மண்டபத்தில் ராவணனப்போ
அமைச்சர் சபையோருடன் கொலுவமர்ந்தான்
651 பக்திபெரிதானதம்பி விபீஷணரப்போ
பத்துத்தலை ராவணனைப்பார்த்தே தெதுசொல்வர்
652 அண்ணாகேளும் ரகுபதியும் அணையடைத்து
அரைக்ஷணமே வந்துவிட்டார் சுவேலமலைமேல்
653 ஜானகியைக் கொண்டுவிட்டு சக்கியமாய்போனால்
ஸ்ரீராமர் தயவால் லங்கை சித்திக்குமென்றார்
654 அப்படி விபீஷணரும் சொன்னவுடனே
அரக்கனிராவணனும் சீறியேசொல்வன்
655 ஏழைமனதுதம்பி உன்மனதிப்போ
எலியைக் கண்டுபூனை ஏங்கிநிற்குமோ

656 நரமனுஷர் ராக்ஷதர்குப் பக்ஷணமாச்சே
ராமனைவணங்கும் புத்தி நன்றாகச்சொன்னாய்

657 நன்றாயிருக்குமென்று ராவணனைப்போ
நாலாறுமுகத்தையும் ஆட்டிச்சிரித்தான்

658 பரியாஸம் பண்ணவுமே விபீஷணரும்
பத்துமுகந்தன்னையும் பார்த்தேதுசொல்வர்

659 ராமனை நரனென்றும் நாம் ராக்ஷதாளென்றும்
ராமநாயகி ஜனகன்பெண்ணை நற்சிறையென்றும்

660 தசமுகம் உண்டென்றும் தீரன்நானென்றும்
சிவனுட கைலாஸத்தை எடுத்தோமென்றும்

661 ஈடில்லாத லங்கையுண்டு பாக்கியம்உண்டு
ஏழுமதில் உண்டென்று எண்ணவும்வேண்டாம்

662 சத்துச்சித்தானந்தமே ஸ்ரீராமமூர்த்தியும்
(பஞ்ச) சக்தியுமே வந்துதித்தாள் ஜானகியாக

663 அமராளைக் காக்கவந்த ஆதிமூர்த்தியை
அளவிடமுடியாது அவர்மகிமையை

664 (சுவாமி) விஷ்ணுவே வந்துதித்தார் சப்தாவதாரம்
சரணமடைதல் நல்ல சாயுச்சியமுண்டு

665 திரும்ப எனக்குப்புத்தி சொல்லாதேயென்று
திரஸ்காரம் பண்ணியந்த ராவணன்சொல்வன்

666 பரப்பிரும்ம மூர்த்தியிந்த ராமனுமானால்
பஞ்சசக்திஸ்வரூபமே ஜானகியானால்

667 பரவஸ்து பக்திபண்ண வேண்டாமென்தம்பி
படைபண்ணிக் செத்தேனானால் பதம்பெறலாம்

668 அப்படியே தசமுகன் சொன்னவுடனே
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்றுசொல்வர்

669 ஒருவானரம்முன்வந்து சீதையைக்கண்டு
இரகசியமாகப்பேசி வனம் அழித்து

670 உன்னெதிராய் வந்திருந்து உத்தாரம்பேசி
(நீ) வாலில்இட்ட தீயினாலே லங்கையைச்சுட்டு

671 தென்னிலங்கை சுட்டுவிட்டு ஜயத்துடன் போன
சேதியொன்றுந் தெரியல்லையோ அண்ணாவுனக்கு

672 அதினாலுந் தோன்றவில்லையே அண்ணா உனக்கு
(உன்)ஆகாதபுத்திதன்னை விட்டுவிட்டிப்போ

673 அபிராமன் நாயகியைக் கொண்டுபோய்விட்டால்
அழியாமல் இருக்கலாம் இலங்கைமலைமேல்

674 இப்படி விபீஷணனும் சொன்னவுடனே
இராவணனுங் கோபங்கொண்டு காலதோஷத்தால்

675 நம்முடைய மனம்போல கேளாதவுன்னை
ராஜ்ஜியப்பிரஷ்டனாகத் தள்ளிப்போடுவேன்

676 நரமனுஷன் ராமனையும் உன்னையுமாக
(அரை) நாழிகையில் கொன்று கெதியடையவைப்பேன்

விபீஷணர் ஸ்ரீராமரைச்சரண் அடைதல்.

677 அதட்டி இராவணனும் சொல்லவேகேட்டு
அன்புடைய விபீஷணர் என்னென்றுசொல்வர்

678 தாருமாருஞ்சொல்லும் உந்தனோடேயிருந்து
சுவாமிக்குச் சத்துருவாய் ஆகவுமாட்டேன்

679 ஏற்றமுள்ள ராமர்அணை யிட்டவிடத்தே
என்னிச்சைப்படிக்குப் போறேன்என்றே எழுந்தார்

680 ஆதரவான மந்திரி நான்குபேருடன்
ஆகாசவழியாய் ராமனருகிற்சென்றார்

681 அபிராமா ரகுநாதா சரணமய்யா
விபூஷணன்என்று சொல்வாள் பேருமெனக்கு

682 சரணஞ்சரணமென்று செல்லவேகேட்டு
தாசரதி தன்சேனையை கையாலமர்த்தி

683 ஸ்ரீராமா சரணமென்ற பேர்களைநானும்(அவாள்)
சிந்தையின் பயங்களெல்லாம் தெளியவைப்பேன்

684 பயமொழித்து பக்தர்களை காத்தாலொழிய
படைபண்ணி ஜெயிக்கநம்மால் ஆகாதுதம்பி

ஸ்ரீராமர் விபீஷணருக்கு அபயமும் அரசும் கொடுத்தல்.

685 அப்படியே ஸ்ரீராமர் சொன்னவுடனே
அன்புடைய சுக்ரீவன் ஏதென்று சொல்வன்

686 சூது பண்ணும் ராக்ஷதாளை நம்பவேண்டாம்
(என்று) சொல்லி வணங்கி நின்றார் சுக்ரீவரும்
687 சுக்கிரீவர் சொன்னவுடன் ஹனுமாருங்கேட்டு
உத்தம விபீஷணரை உகந்துசொன்னார்
688 ஹனுமாரும் சுக்கிரீவரும் சொன்னவுடனே
அபிராமர் கேட்டுமதை அமைதியுடனே
689 ராக்ஷத ராவணனே என்னிடம்வந்து
ராமா சரணமென்றால் நானேயழைப்பேன்
690 ஜானகியை விட்டாலும் விட்டுவிடுவேன்
சரணமென்ற பேரைவிடச் சம்மதமாகேன்
691 அன்புடனே ராமர்சொல்லி அழைத்தவுடனே
அண்டையில் விபீஷணரும் அடிபணிந்தார்
692 பக்ஷமுடன் ராகவரும் எடுத்தணைத்து
பட்டாபிஷேகஞ்செய்தார் லங்காபுரியை
693 ஆதரவாய் மந்திரிமார் தங்களுடனே
அன்புடன் விபீஷணரும் (ராமர்) அருகிருந்தார்
694 சுற்றிமதிலமைத்த லங்கைமலைமேல்
ஜயகோஷத்தோடிருந்தாள் ராமசேனையும்.

ராவணன் சுகசாரணரை அனுப்புதல்.

695 அபிராமர் சேனையுடன் வரவைகேட்டு
அனுப்பினனே சுகசாரணர்தனை
696 தாசரதி சேனையின் பலங்கள் தன்னையும்
ஸாகரத்தில் அணைபிட்ட சேதிகளையும்
697 அபிராமலக்ஷ்மணன் ஆண்மைகளையும்
அங்கதசுக்ரீவனுட சேனாபலமும்
698 ஸ்ரீராமருட பலங்களைத் தெரிந்துகொண்டு
சீக்கிரமாய் இங்கேவந்து சேருங்களென்றான்
699 வானரான் தன்னைப்போல வேஷந்தரித்து
வந்திருந்தார் ஸ்ரீராமர் படைநடுவிலே
700 சுகசாரணன் இரண்டுபேரும் வந்தலைவதை
சுக்கிரீவருடனே சொன்னார் விபீஷணரும்

701 வானரசேனையவாளை வளைந்துகொண்டு
வானரம்போலேவந்த ராக்ஷதாள்தன்னை

702 காலினாலும் கையினாலும் கல்லுக்களாலும்
பல்லினாலேயுங்கடித்து இம்சைபண்ணினான்

703 ராகவா சரணமென்று முறையிடவே
ராமருங்கிருபையுடனே அழையுமென்றார்

704 இருவரையும்பிடித்து சுக்கிரீவரப்போ
ரகுபதியண்டையிலே கொணர்ந்துவிட்டார்

705 வாரும்பிள்ளாய் சுகசாரணா இங்கே
வந்தகாரியந்தன்னை சொல்லுங்களென்றார்

706 ராவணன் அனுப்பிவைக்க நாங்களும்வந்தோம்
ராமருடசேனுபலம் அறிந்துமேகொள்ள

707 சாரணர்சொல்லலுமே ராமருங்கேட்டு
வீரமுடன் சேதிகளுஞ் சொல்லியேவிட்டார்

708 சூரஹநுமாருடன் சுக்ரீவரும்
அதிசூர வாலிபுத்திரன் அங்கதனுடன்

709 விச்வகர்மாபுத்திரன் நளனுடனே
முக்கியமான மந்திரியும் ஜாம்பவானுடன்

710 உன்தம்பி விபீஷணரும் தாசரதியாம்
என்தம்பி அதிசூரன் இலக்ஷ்மணனுடன்

711 வந்திருக்கேன் சேனையுடன் (என்ற) சேதியைச்சொல்லும்
மைதலியைக் கொண்டுவந்து விடவேசொல்லும்

712 ஸாகரத்தில் அணையிட்ட சேதியைச்சொல்லும்
ஜானகியைக் கொண்டுமிங்கே வரவேசொல்லும்

713 மைதலியைக் கொண்டுமிங்கே வாராதேபோனால்
வஞ்சகனை யுத்தம்பண்ண வரவேசொல்லும்

714 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் சுகசாரணாள்
அந்தக்ஷணம் ஓடிவந்தாள் ராவணனிடம்

715 இங்கிதமறிந்துவர அனுப்பிவைத்தீரே
இராமருட தயையினாலே தப்பியேவந்தோம்

716 வாய்திறக்கமுடியவில்லை அங்கேபோய்நின்றோம்
வானராள் கூடியேவந்து வளைந்துகொண்டார்

717 வானராள் எல்லவருமாய் வளைந்துகொண்டு (எங்கள்)
மாமிசத்தை கைக்குக்கொஞ்சம் பிச்சமேபோட்டாள்

சாரணன் ராவணனுக்கு ஸ்ரீராமர் முதலோரைக்காட்டல்.

818 உப்பரிகை மேலேஏறி ராவணனுடன்
உச்சிதமாம் ராமர்சேதி சாரணன் சொல்வான்
719 கோடிசூர்யகாந்திபோலே வில்லுங்கையுமாய்
அதிகோபத்துடன் வீற்றிருக்கும ராமரைப்பாரும்
720 சுற்றிநிறைந்திருக்கும் வானராளுடன்
சூரனானலக்ஷ்மணன் வீரத்தைப்பாரும்
721 ஜானகியைக் கொண்டுவிட்டு சக்கியமாய்ப்போனால்
(ராமர்) தயவாலே லங்கையில் தரிக்கலாமென்றார்
722 அகசாரணர்கள் இதைச்சொன்னவுடனே
சீறியந்த ராவணனும் என்னென்றுசொல்வன்
723 கையினாலாகாத இந்த ரகுராமனை
கைகையும் பரதனுமாய்த்துறத்திவிட்டாள்
724 (அவன்) பாரியைப் பிடுங்கிக்கொண்டு விட்டுவிட்டேன்நான்
பராக்கிரமங்கள்என்ன (உண்டு) இந்தராமனுக்கிப்போ
725 போரும்போரும் நீங்கள் சொன்ன புத்திஎனக்கு
என்போகம்புஜித்தெனக்கு துரோகம்நினைத்தீர்
726 சத்துருவின் பக்ஷமாகப் பேசியேநீங்கள்
ஜானகியை விட்டுவிட யுத்தியுரைத்தீர்
727 என்சரீரத்தை விட்டாலும் விட்டுவிடுவென்
ஜானகியாள் தன்னைவிடச் சம்மதமாகேன்
728 பதினாயிரஞ்சேனையுடன் சேனாதிபதிகளுமாய்
படைக்குப்புறப்படவே ஆக்கினை செய்தான்.

சுக்ரீவன் தசக்ரீவன் முடிபறித்தல்.

729 ஆக்கினை செய்துமிருக்க ராவணனிங்கே
ஆலவிருக்ஷமேறி யங்கே வானராள் பார்த்தார்
730 ஏழுகட்டரண்மனையும் உப்பரிகையும்
ஏழுயோசனை இலங்கை விஸ்தாரங்களும்

731 வைரத்தினுலிழைத்த புஷ்பாதமும்
மாணிக்கத் தாலிழைத்த மண்டபங்களும்

732 அரக்கன் மார்பில் விளங்கும் பதக்கங்களும்
அடுக்கடுக்காய் காதிலுள்ள குண்டலங்களும்

733 தோளில்விளங்கும் துய்யகத்தி ஈட்டியும்
சுடரொளி போல்விளங்கும் கிரீடங்கள் பத்தும்

734 கையிரு பதில்விளங்கும் கனகவளையும்
கழுத்துமுத்துமாலைகளும் கண்டஸரமும்

735 சொர்னத்தினுலிழைத்த சிம்மாஸனத்தில்
தசமுகன் விளங்குவதை வானராள் கண்டார்

736 ஆங்காரத்துடனே பார்த்துசுக்ரீவனும்
ஆகாசம் கிளம்பியரக்கன் சிரத்திற்குதித்தான்

737 பயமச்சமன்றியிலே சுக்ரீவனந்த
பத்துத்தலையானுடனே யுத்தமும்பண்ணி

738 கைகளாலும் கால்களாலும் பல்லுக்களாலும்
கடித்துப்பத்துக் கிரீடங்களைப் பிடுங்கிக்கொண்டு

739 அப்படியே சுக்ரீவன் உயரக்கிளம்பி
(அபி) ராமரிடம் கிரீடங்களை வைத்துப் பணிந்தான்

740 ஸ்ரீராமரும் சேனைகளும் சுக்ரீவரைக்கண்டு
சூரனென்று கொண்டாடிப்புகழ்ந்துமேகொண்டார்

741 ஸ்ரீராமர் சேனையுடைய கோஷமுங்கேட்டு
கிரீடங்கள் பத்துமிழந்து கிலேசமுங்கொண்டு

742 ராமர் வில்லுடனேநிற்கும் தீரமுங்கண்டு
நடுங்கிப்போய் ராவணனும் கீழிறங்கினுன்

743 நாலுகோடி சேனையுடன் சேனுபதிகளை
நாலுகோட்டை வாசலுக்கும் காவலமைத்தான்

இராவணன் மாய்கையினுலாகிய ஸ்ரீராமர் சிரத்தைச் சீதையிடம் காட்டுதல்.

744 மாய்கையினுல்சிரமொன்று உண்டாக்கியே
மன்னரகுராமருட மதிமுகம்போலே

745 அழுலேந்தத்தண்டந் தன்னைக்கொண்டுராவணன்
அசோகவனத்தில் வந்தான் சீதையருகில்

746 (உன்)பர்த்தாவின் சிரஸைநானும்கண்டித்தேபோட்டேன்
பரகெதியடையவோநான் பண்ணியே விட்டேன்

747 நேற்றைய ராத்திரிராமன் நித்திரைசெய்ய
உன்நாதனுடசிரஸை நான்வெட்டியேபோட்டேன்

748 ராமர் தலையைநானும் வெட்டியவுடன்
நாலுதிக்கும் வானரங்கள் ஓடியேபோச்சு

749 அநுமானும் சுக்ரீவனும் லெக்ஷ்மணனும்
அங்கதனும் ஜாம்பவானும் ஓடியேபோனாள்

750 அதிரூபமாயிருக்கும் சிரஸைப்பாராய்
அடையாளமான கணையாழியும் பாராய்

751 மாம்ஸரத்தம் பெருகும் கிலேசத்தைப்பாராய்
வந்துகெதியடைந்த (இந்த) ரூபத்தைப்பாராய்

752 ஸ்ரீராமரை இனிநீயுங் காணப்போறாயோ
சேர்ந்துவிடும் எந்தனுடன் ஸிம்மாஸனத்தில்

753 அந்தவார்த்தை கேட்டமந்த ஜானகிதேவி
அபிராமர் முகம்பார்த்து அதிசோகமாய்

754 அதிபாவி ராவணனும் வெட்டியெறிய
அற்றுதோகாலம் உமக்கு கெதியடைய

755 கௌஸலையும் தசரதரும் சோகத்துடனே
காட்டுக்கனுப்பினார்கள் விசனத்துடனே

756 கௌசலை கேட்டாலிந்தக் கொடுமைதன்னை
கன்றிழந்த பசுவைப்போல் கதறுவாரே

757 அப்படியே நானுமிந்த இலங்கைதன்னிலே
அதிபாவி ராவணன்முன் சீவன்விடுவேன்

758 ஸ்ரீராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலே (தன்)
சீவனை விடவேயந்தச் சீதைதுணிந்தாள்

759 அபிராமர் தன்னுடைய சோகத்தினாலேதன்
ஆவியை விடவேயெந்தத் தேவிநினைத்தாள்

760 அந்தவேளை தன்னிலொரு ராக்ஷசன்வந்து
அபிராமர் சேனையுடன் (வந்து) வளைந்தாரென்றான்

761 இராமரும் இலங்கை வந்தா ரென்றவுடனே
இராவணனுங் கேட்டுமனதைக் கண்கள்சிவக்க

762 அசோகவனத்தைவிட்டு ராவணனப்போ
ஆலோசனை பண்ணவந்தான் மந்திரிமாருடன்
763 ராவணன் போனபின்பு ஸ்ரீராமர் சிரஸும்
மாய்கையினால் ஆகாசத்தில் மறைந்ததப்போ
764 மறைந்தவுடனேயந்தத் திரிசடையும் வந்து
மாதா சீதாதேவியர்க்குத் தேறுதல் சொன்னாள்
765 வானரங்கள் தங்களுட கோஷமுங்கேளாய்
வந்துவிட்டார் லங்கையினில் அபிராமரும்
766 தசமுகனைச் சிந்துசிந்தாய்சிதற அடிப்பர்
ராக்ஷத சேனைகளை மடியஅடிப்பர்
767 இலங்காநகர் விபீஷணர் ஆளவேபோரார்
இரகுநாதர் உம்மைவந்து கூட்டியேபோவர்
768 எங்கள் இடையூருகளை நீக்கவேபோரார்
எனக்கிச்சையான வரங்களை தந்துமே போவீர்
769 (அந்த) மங்களவார்த்தை கேட்டு மைதலியாளும்
ஆனந்த ஸாகரந் தன்னி லமிழ்ந்தாள்
770 ஆராதவிசனம் நீக்கி அகமகிழ்ந்து அந்த
அபிராமர் நாயகியும் சிந்தைகுளிர்ந்தாள்

இராம இராவண முதல்நாள் யுத்தம்.

1 - வது மெட்டு.

771 ஸ்ரீராமருஞ் சேனையுடன் சுவேலமலையைவிட்டு
சேனையுடன் கோட்டைதன்னை வளைந்துகொண்டு
772 அபிராமர் சேனைவந்து ஆரவாரிக்க
அரக்கனுந்தன்சேனையை யனுப்பிவைத்தான்
773 பாலாவுடன்கத்திருலம் பட்டாக்கத்தி வெட்டரிவாள்
பலவித ஆயுதங்கள் கையினிற் கொண்டு
774 அபிராமர் சேனைமேலே ஆயுதங்களால் அரக்கர்
அம்புவருஷங்களால் வருஷித்தார்கள்
775 வானரவீரர்களும் மலையும் மரமுங்கொண்டு
மாய்த்திட்டார் ராக்ஷதசேனையை எல்லாம்
776 இருவர்சேனையும்மாண்டு ரத்தவெள்ளமாய்ப்பெருக
பருந்தும்கழுகும்அங்கே வட்டமிடவே

777 இப்படியே ராக்ஷதரும் வானரசேனைகளும்
இரணகளத்தில் மாண்டுவிழ ராமருங்கண்டு

778 அநுமார் தோளின்மேலேறி அபிராமரும்வந்தெதிர்க்க
அரக்கனும் தேரிலேறி எதிரேவந்தான்

779 மலையின் சிகரம்போல பத்துமுடிகளுடன்
மரங்கள் செடிகள் போலே இருபதுகையும்

780 மிருகசாதி பக்ஷிகள்போல் கண்கள் இருபதுடனே
மேகசஞ்சாரம்போல் பாசிப் பல்வரிசையும்

781 நடக்கும் பருவதம்போல ராமர் எதிரேவந்து
ராவணனும்நின்று அட்டகாஸம் பண்ணினான்

782 ஏகவஸ்துவாய் நிறைந்த ராகவருடனே கூடி
ராவணனும் பாணம்விட்டு யுத்தம்பண்ணினான்

783 ஸ்ரீராமரும் எதிர்த்து பாணங்கள் அநேகம்போட்டு
சிலநேரம் இரண்டுபேரும் போராடினார்கள்

784 அரக்கனுடையதேரும் பத்துக்கையின் வில்லும் அம்பும்
அழித்தார் இராவணனும் மூர்ச்சையடைந்தான்

785 தெளிந்து இராவணனும் சுவாமிஎதிர் நின்றவுடன்
ஸ்ரீராமர் பார்த்துச் சிலசேதியுஞ் சொல்வர்

786 ஜானகியைவிட்டுஎன்னைச்சரணமடைந்தாயானால்
சாகாமல் இருக்கலாம்இலங்கைமலைமேல்

787 சென்றுஉன் அரண்மனையில் ஆலோசனைபண்ணிப்பின்னே
சேஷமுள்ள சேனையுடன் திரும்புவாய் என்றார்

788 பரியாஸம் பண்ணராமர் தசமுகனும் அப்பொழுது
பத்துத்தலையுங்குனிந்து அரண்மனைவந்தான்

789 வேதவதியின் சாபந்தான் பலித்ததோவென்பான்
விஷ்ணுவே இராமனாக வந்தாரோவென்பான்

790 நளகூபர் சாபங்கள் தான் பலித்ததோ வென்பான்
(ஸ்ரீமந்) நாரணரே படைபண்ண வந்தாரோ வென்பான்

791 ஊர்வசியின் சாபங்கள்தான் பலித்ததோ வென்பான்
உண்டான சாபமெல்லாம் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்ததோவென்பான்

792 சீதை கண்டு நகைக்கவே ஸ்ரீராமர் கையினாலே
தெய்வமே அபஜயமும் பண்ணினாய் என்பான்

கும்பகர்ணன் வதை.

2 வது மெட்டு.

79. ஷசமுகன் பாட்டனுடன் சொல்லியழவே
ஜானகியைவிட நல்ல சமயமீ தென்றான்
794 பாட்டனும் மதியுரைக்கப்பாவி மகோதரனப்போ
படைபண்ணும்தம்பி கும்பகர்ணனெலென்றான்
795 மாடுகள் ஆடுகளையும் கும்பகர்ணன் மேலேவிரட்டி
பேரிகை டமாரவாத்தியம் தம்பட்டங்கொட்டி
796 சப்தங்களைக் கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
சடுதியாய்க்கண்விழித்து எழுந்திருந்தான்
797 ஆயிரஞ் சகடத்துள்ள அன்னம்புசித்து
ஆயிரஞ் சாடியிலுள்ள கள்ளுங்குடித்தான்
798 அண்ணாவே நீரெழுப்பிய காரியமென்ன
யார்கையினால் அபஜயமடைந் தீரென்றான்
799 சீதையை எடுத்துவந்தேன் தெரியாதோதம்பி
ஸ்ரீராமர்கையால் அபஜயம் வந்ததுஎன்றான்
800 அந்தவார்த்தை கேட்டவுடன் கும்பகர்ணனும்
(அதி) பாரமுள்ள சூலாயுதம் தன்னைஎடுத்தான்
801 அதிகாயன் மகாகாயன் கூடவரவேயப்போ
(அபி) ராமருடன் யுத்தம்பண்ண வந்தே எதிர்த்தான்
802 சூஸ்திரம்போல் பூதவுருவரவே கண்டு (ராமர்)
சூதோ விபீஷணாஎன்ன சொல்லுவீரென்றார்
803 சூஸ்திரமுமல்லவிது பதுமையுமல்ல
சூரர்க்குள் சூரனிவன் கும்பகர்ணனே
804 வானரசேனைக்ளெல்லாம் வந்துமெதிர்க்க
வாரிவாரி விழுங்கினான் கும்பகர்ணனும்
805 சூரசூராமருட சேனைகளெல்லாம் அரக்கன்
செவியாலும் மூக்கினாலும் வெளியேவந்தாள்
806 அபிராமர் கண்டுமதை அதிசயமாய்
அம்புவில்லுந்தானெடுத்து யுத்தமுஞ்செய்தார்
807 கனத்த சண்டைகள்செய்து கும்பகர்ணனும்
கைகாலுந்தறிபட்டுக் களத்தில் விழுந்தான்.

இந்திரசித்து வதை.

808 நிகும்பலை யாகம் பண்ண இந்திரசித்தனும்
அபிராமரண்டையில் விபீஷணர் சொன்னார்
809 நிகும்பலை யாகமிப்போ நிறைவேறித்தானல்
அபிராமா உம்மகாரியம் அபஜயமென்றார்
810 தாசரதி கேட்டவுடன் தம்பிலக்ஷ்மணனை
சகலவானரராருடன் அனுப்பிவைத்தார்
811 நிகும்பலையைக் கெடுத்து வாருங்களென்ன
ஆகாசவழியாய் அம்புமழைபொழிந்தான்
812 அந்தக்ஷணம் நிகும்பலை அழிந்தவுடனே
இந்திரசித்தன் கோபத்துடன் எழுந்துவந்தான்
813 எதிர்த்திட்ட இந்திரசித்தன் எதிரில்சென்று
ஏற்றமான இளையோரும் யுத்தமுஞ்செய்தார்
814 பிரபலமாய் யுத்தஞ்செய்து இந்திரசித்தனும்
பிர்மாஸ்திரந்தன்னை விட்டான் லக்ஷ்மணர்மேல்
815 ஹநுமாரும் சஞ்சீவிமலை கொண்டுவரவே
அபிராமர் மகிழ இளையோருமெழுந்தார்
816 எதிர்த்துப்படைகொடுக்க இருவருமாய்
இழுத்தொரு பாணம்விட்டார் இளையவரும்
817 அந்தக்ஷணம் இந்திரசித்தன் முடிநிலத்தில்விழ
அதுகேட்ட ராவணனும் மனங்கொதித்து.

மூலபலச் சண்டை.

818 மூலபலச்சேனைகளைச் சேர்த்தனுப்பவே
மோகனக் கணைதொடுத்தார் ராமருமப்போ
819 பார்த்தவிடமெல்லாம் ராமமூர்த்திரூபமாய்
பலராமராக நின்றார் படை நடுவினில்
820 அங்கும்ராமன் இங்கும்ராமன் என்றடிக்கவே
தங்களுக்குள் அடிப்பட்டு நற்கதியடைந்தார்.

இராமபாணத்தால் இராவணன் இறந்தது.

821 மூலபலப்படைகளும் தாமொழியவே
மூர்க்கனிராவணனும் எதிர்த்து வந்தான்

822 அரக்கனும்வந்து அட்டஹாசம் பண்ணவே
அபிராமர் கண்டுமத்தை அதிவேகமாய்

823 எதிர்க்கவே இராவணனும் இரதத்திலேறி
இந்திரன் தேரின் மேலே ஏறியோராமர்

824 ஆதித்தன் போலவிருக்கும் அபிராமரொளியும்
அம்புஜ பாதங்களும் யானைநடையும்

825 காதளவுங் கண்மலரும் கனிவாய்முறுவலும்
காகுஸ்தரும் வில்லெடுத்தார் காலபாணம்போல்

826 தலை பத்தையும் அறுக்கத்தலைதுளிர்க்க
சதகோடித் தலைகளாய் தரையிலுருள

827 அரக்கன் தொடுத்ததொரு பாணமுமப்போ
அபிராமர் நெற்றியினிற் பட்டுவிழவே

828 ஸ்ரீராமர் பாணம்பட்டுத் தேரும்முறிய
தசமுகன் தேரைவிட்டுக் கீழேகுதித்தான்

829 பத்மமலர்க் கையிரண்டும் நோகுமேஎன்று
பக்தியுள்ள அகஸ்தியர் பார்த்தேதுசொல்வர்

830 ஆதித்யஹிருதயந்தன்னை ஜபித்தீராகில்
அவன் தலை சிதறுமென்று அகஸ்தியர் சொல்ல

831 அப்படியே ஆதித்யஹிருதயஞ் செபித்து
அஸதிரமும் வருஷித்தார் அபிராமரும்

832 ஸ்ரீராமர் தொடுத்த தொரு அஸ்திரங்களும்
தசமுகன் தேகமெல்லாம் துளைத்ததப்போ

833 தசமுகன் விட்டதொரு பாணங்கள் தன்னை
துண்டு துண்டாக ஒடித்தார் ரகுபதியும்

834 பத்மமலர்க்கையிரண்டும் நோகுமோஎன்று
பக்தனும் விபீஷணனும் எடுத்துரைப்பன்

835 மஹாதேவர் வரத்தாலவன்மார்பிலுண் டமிர்தகடம்
மாரைப்பிளந்தால் சீவன் போய்விடுமென்றார்

836 மர்மம்அறிந்துமந்த ரகுராமருமப்போ
மார்புதன்னில் இலக்குவைத்துப் பாணந்தொடுத்தார்

837 தலைசிதறியே ராவணனும் பூமியில்விழ
தேவர்கள் மலர் சொரிய சுவாமி சிரசிலேவிழ

838 அவனியின் தூள்களெல்லாம் ஆகாசம் செல்ல
அமரர்கள் கைமலரெல்லாம் சுவாமிஅருகில்விழ

தேவர்கள் துதி 1-வது மெட்டு

839 அம்புஜ கரத்தின் வில்லும் அம்புராத்தூணியுமிறக்கி
அபிராமமூர்த்தியரும் ஆயாஸந்தீர்ந்தார்
840 சங்கரர் சதுர்முகரும் சகலதேவாளுடன்
அன்புடைய ராகவரைப்பார்த்துமுரைப்பார்
841 அகண்டராய்ப் பூரணராய் அசஞ்சலராயிருக்கும்
ஆனந்தமூர்த்தியும் ஆகியராமா
842 பூர்ணஸ்வரூபமாய் போதவடியாய் நிறைந்த
புத்திக்கும் சாக்ஷியாகி நின்றிடும்ராமா
843 திக்கெட்டும் கொண்டாட தசமுகராவணனை
சிதரவிழவடித்த ஸ்ரீராமச்சந்திரா
844 மதர்த்திடும் ராவணனை வதைத்து இடர்கள் தீர்த்த
வானவர்கள் போற்றிசெய்யும் வைபோகராமா
845 உலகமுழுவதிற்கும் பயங்கள் நிவர்த்திசெய்தீர்
உமக்கென்னவரம் வேணுமென்று தேவருங்கேட்டார்
846 தசமுகன் சண்டைதன்னில் சகாயமுஞ்செய்யவந்த
அனேகம் வானரசேனை மடிந்துபோனுள்
847 எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையில் ஏதொன்றுங்குறையாமலே
எழுந்துவரவேணுமென்றார் ரகுபதியும்
848 வானரசேனைகள் எல்லாரும் பிழைத்திடவே
வஸந்தனும் வானுலகிலிருந்து வந்தான்
849 மடியவே ராவணனும் மண்டோதரியுங்கேட்டு
அந்தப்புரந் தன்னைவிட்டு அலறிவந்தாள்
850 தாசிமார் தங்களுடனே தலையைவிரித்தழுது
தசமுகன் விழுந்திட்ட இடத்தினில் வந்தாள்
851 ஆகாதகாலமன்றோ என்னுடையராஜாநீரும்
ஜானகியை கொண்டுவந்து என்னைக்கெடுத்தீர்
852 மைதலியைக் கொண்டுவிட்டுச் சரணமடைந்தீரானல்
மங்கிலியமுண்டென்றேனே எந்தன் அரசே
853 வீரியமும் ஆண்மைகளும் எங்கேஒளித்தீரொன்று
பாரில்விழுந்து மடிந்தீர் பிராணநாயகா

854 இந்திரசித்தையும் பலியாகக்கொடுத்தீரே என்று
அம்புஜக்கையினால் மார்பிலடித்து அழுதாள்
855 கும்பமுலைமார்பினிலே கைகளாலடித்துக்கொண்டு
கொடூரன்ராவணன்மேலே விழுந்தழுதாள்
856 விழுந்தழ விபீஷணு என்று சொல்லவேராமரும்
விழுந்து கடகடவென்று புறண்டழுதார்
857 அண்ணாவே என்னைவெறுத்து விழுந்தாய் அதிக்ரூரனே
நன்றாயிருந்தோமே நாமும் லங்கைதன்னிலே
858 மண்ணாள் மாட்டாதேநீயும் ராமருடபாணத்தாலே
விண்ணாள நடந்தாயோவென்று மேலேவிழுந்தழுதார்
859 ஸ்ரீராமலக்ஷ்மணரும் தேறுதலுஞ் சொல்லியப்போ
சகலருக்கும் சம்ஸ்காரமுஞ் செய்யவேசொன்னார்
860 ஸ்நானம்பண்ணித் தலைவிரித்து விபீஷணருமப்போது
தப்பாமல் சகலவர்க்கும் கர்மங்கள்செய்தார்
861 தசமுகன் தாசரதிதன்னை அடைந்தானப்போது
தென்னிலங்கையை விபீஷணர் தானுமடைந்தார்
862 சோதிரகுபதியும் தம்பிகையால் விபீஷணர்க்கு
சுபகரமாக லங்கைப் பட்டமுங்கட்டி
863 அப்ராமர் தன்கிருபையால் அரசடைந்து விபீஷணரும்
அந்தப்புரஞ்சென்றார் வேகு சம்பிரமத்துடன்
864 ஸ்ரீராமருட ஆக்கினையால் அனுமார் விபீஷணரும்
சீதையரைத்தானழைக்கச் சென்றுநடந்தார்
865 அசோகவனந்தனிலே அம்மன் அருகினிலே
அரைக்ஷணம் ஓடிவந்து பாதம்பணிந்தாள்

சீதாதேவிக்கு ஹநுமார் ஜெயம்கூறல்.

2-வது மெட்டு.

866 ஸ்ரீராமருஞ் ஜெயந்தன்னை அடைந்தாரம்மா
சிதறியே ராக்ஷதாளும் விழுந்துபோனார்
867 மன்னவனார் ராகவரும் அழைக்கவே சொன்னார்
மங்களஸ்நானமும்பண்ணி வாருமென்றார்
868 ஸ்ரீராமர் உம்மையழைத்து வரவேசொன்னார்
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரே என்றார்

869 அசோகவனத்தில் நான் இருந்தவடிவை
அபிராமர் கண்டால் பிழைகள் வராதுளென்றாள்.
870 சபைதன்னில் இப்படியுந்தான் போவார்களோ
ஸ்நானம் பண்ணிவாருமெங்கள் தாயாரேஎன்றார்
871 திரும்பத்திரும்ப அவாள் சொன்னவுடனே
சீதாதேவியுடரும் தன்னுடைய காலதோஷத்தால்
872 மஞ்சநீராடியம்மன் ஆடையுடுத்தி
சர்வாபரணங்களும் தரித்துக்கொண்டாள்
873 சுற்றிலும் முத்தாலமைத்த சிவிகையிலேறி
ஸ்ரீராமர் தன்னுடை பக்கத்தில் வந்தாள்
874 பரப்பிரும்ம மூர்த்தியுட பக்கத்தில்வந்து இரு
பாதகமலத்திலம்மன் பணிந்துநின்றாள்.

சீதாதேவி அக்கினியில் குளித்து எழுந்தது.

875 சீதையைக் கண்டவுடனே ஸ்ரீராமருக்கப்போ
தீபத்தைக்கண்டகண்கள் கூசுவதுபோல
876 சிறை இருந்தவடிவமோ சீதா இதுவும்
சிங்காரவன மிருந்த வடிவோ இதுவும்
877 வாழ்வை இழந்திருந்த வடிவமோ சீதா
வாளரக்கனோடிருந்த வடிவமோ சீதா
878 துணிவாக வந்துநின்ற ஜானகியுன்னைச்
சுடவேணும் அங்கங்களைத் துண்டுதுண்டாக
879 சீதையைத் தசமுகனும் எடுத்துப்போனான்
ஸ்ரீராமரும் துர்பலமாகத் திரும்பினாரென்று
880 ஜகத்தின் அபவாதங்கள் வாராதிருக்க
தசமுகனை ஸம்ஹரித்தோம் தேவர் இம்சையும்நீக்க
881 ஸ்ரீராமருக்குப் பாரியுண்டு நான்குதிக்கிலும்
சீதா நீ எங்கேயானாலும் நடவாயென்றார்
882 அப்படியே அபிராமரும் சொன்னவுடனே
அதிசோகந்தானடைந்தாள் ஆதிலக்ஷ்மியும்
883 அநுமாரை வானராளைப் பார்த்துமந்த ஜானகியும்
அக்கினியும் வளர்த்துத்தர அம்மனுங்கேட்டாள்

884 அக்கினியுந் தான்வளர்க்க இளையவர் அப்போ
ஆச்சியத்தைக் கொட்டியவாள் எரியவிட்டாள்
885 அம்மனும் அக்கினியின் அருகில்வந்து நின்று
சத்தியமாய் ஒருவசனம் தானுமுரைப்பாள்
886 ஸ்ரீராமரைத் தெய்வமென்று (என்) சிந்தையில் எண்ணி
தசமுகனைத் திரணமாக எண்ணியிருந்தால்
887 அக்கினியும் என்தேகத்தை தகிக்காமலே
அபிராமர் பாதம்வந்து சேரக்கடவேன்
888 ஆகாசம் பூமியுடன் பஞ்சபூதங்களும்
அபிராமர் சபையோரும் சாக்ஷிஎன்றாள்
889 சத்தியமாய் சபதம்பண்ணிச் சபையோர்முன்னே
ஜானகியும் அந்தக்ஷணம் அனலிற்சென்றாள்
890 பதிவிரதாக்கினியைத் தாங்கமாட்டாமல்
(இராமர்) எதிராகவந்து நின்றான் அக்கினிதேவனும்
891 அக்கினிபகவானும் அதிக தேஜஸுடனே
அபிராமர் எதிராக வந்து துதிப்பார்
892 கற்பிதமாஞ் ஜகத்திற்குக் காரணரூபியை
கமலதளத்தில் வந்த கலியாணியை
893 பாஸ்கரனுடனே மதி இணையாகுமோ இந்த
பதிவிரதா தேவிக்கெதிர் ஒருவருண்டோ
894 அபிராமரிடத்திலே சீதாதேவியை விட்டு
அக்கினியும் அந்தர்த்தானம் தன்னையடைந்தான்
895 அந்தரத்துத் தேவர்களும புஷ்பவருஷஞ்சொரிய
அபிராமர் ஜானகியை அழைத்துக்கொண்டார்.

ராமர் தசரதரைக்காணுதல்.

896 தாசரதி ஜானகியைச் சேர்ந்தவுடனே
தசரதர் ரகுபதியுன் அருகில்வந்தார்
897 வைகுண்ட வாழ்பதியை ரகுபதியை
மைதலியை இளையவரைக் கண்டுமகிழ்ந்தார்
898 தாசரதி தந்தையரின் தாளிற் பணிந்துநல்ல
தம்பி பரதனுக்கு அருள்செய்யுமென்றார்

899 மனங்குளிர்ந்து ராஜா அந்த வரங்கொடுத்து
மைதலி மனமகிழத் தேருதல் சொல்லி
900 சூழ்ந்திருக்குந் தேவாளுடன் ராஜாவுமப்போ
சொர்க்கலோகந் தன்னிற் சென்றார் க்ஷணந்தனிலே

ஸ்ரீராமர் புஷ்பகரதமேறி அயோத்திக்குச் செல்லும்போது சீதைக்கு வந்தவழி அடையாளங்கள் கூறல்.

901 விபீஷணர் புஷ்பகரதம் கொணர்ந்து நிறுத்த
வீரராமர் சீதையுடன் ஏறியேகொண்டார்
902 அன்புடைய விபீஷணரும் சேனையுடனே
தம்பி இலக்ஷுமணருடனே தானுமேறினார்
903 எழுபதுவெள்ளஞ் சேனையுடன் சுக்கிரீவராஜா
ஏற்றமான புஷ்பகவிமான மேறினார்
904 அம்புதியருகினிலே புஷ்பகவிமானமும்வர
அபிராமர் ஜானகியைப் பார்த்துப் பரிவுடனே
905 அதிபாவி ராவணனைக் கொன்றவிடமும்
அதிகாயன் கும்பகர்ணன் பட்டவிடமும்
906 இந்திரசித்துடன் வீரர்கள் பட்டவிடமும்
எங்குமங்கும் காட்டிவந்தார் ரகுநாதரும்
907 தென்கடலின் வழியாக இலங்கையுள்வர
சேதுவிலணையைக் காட்டிச் சீதைக்குரைப்பர்
908 சேதுவைத் தரிசித்த ஜனங்களுக்கெல்லாம்
ஜனனமரணமில்லை சத்தியுண்டு
909 சேதுவில் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டையும்பண்ணி
ஸ்ரீராமநாதரென்று பூஜையும்பண்ணி
910 அம்புதியைத்தாண்டி புஷ்பகரதம்வரவே
அபிராமர் சீதையுடன் அன்புடன் சொல்வர்
911 அஞ்சாதேஎன்று சொல்லிச் சகாயமுஞ்செய்த
அனுமாரை சக்கியஞ்செய்த மரத்தினடியும்
912 சுக்கிரீவனைத் தோழமையாய்க் கொண்டவிடமும்
சூரனைவாலியைத் துணித்தவிடமும்
913 பம்பாநதிவழியே உன்னைத்தேடிவரவே
வாய்கிழித்துக் கரையேற்றினேன்

914 சடாயுவைக்கண்டு சேதிகேட்டவிடமும்
சபரியின் ஆசிரமம் தரித்தவிடமும்
915 பதினோலாண்டிருந்த பஞ்சவடியும்
பாவியான மான்நடந்து பாழ்த்தவிடமும்
916 பாரா யிவையென்று காட்டிக்கொண்டுவரவே
பரத்துவாசர் ஆசிரமந்தன்னை நெருங்கி
917 லக்ஷ்மணா பாராயிந்த (ரிஷி) ஆசிரமந்தன்னை
நின்றுஇங்கே போகவேணும் நிச்சயமாக

ஸ்ரீராமர்வரவை ஹநுமார் பரதருக்குக் கூறல்.

918 அந்தந்தவேளை தனக்கு உபகாரஞ்செய்யும்
அன்புடைய அநுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
919 அடையாளமாகவேதன் ஆழிகொடுத்து
அயோத்திக்குத் தம்பியிடம் அனுப்பிவைத்தார்
920 வந்தார் வந்தார் ராமரென்ற வாக்கிய அமிர்தம்
வருஷித்தார் குகன்பரதர் தாகந்தணிந்தார்
921 பதினாலுவருஷத்தின் சேதியுஞ்சொல்ல
பரதரும்கௌஸலையும் ஆனந்தங்கொண்டார்
922 ராமர்வரவைக்கேட்டு பரதரப்போ அயோத்தி
நாடுநகரமெங்கும் சோடனை செய்தார்
923 தெருவெங்கும் நீர்தெளித்துத் தோரணங்கட்டி
தேவாலயங்கள் தோறும் அலங்கரித்தாள்
924 நிலைத்தேர்கள் சோடித்து வாழையுங்கட்டி
நேர்த்தியாக வீதியெங்கும் கோலங்களிட்டாள்
925 பரதருக்குச் சேதிசொல்லி அநுமார்வந்தவுடனே
பலவிதமாய்ப் புகழ்ந்துராமர் விருந்துமுண்டார்

ஸ்ரீராமர் அயோதிக்கு வருதல்

926 அதிர்வெடிகளும்போட அபிராமரும் வாரார்
அந்தணர்கள் நின்று வேதகோஷம்முழங்க
927 தேவதுந்துமிமுழங்கக் கட்டியம்போட
தேவரெல்லாம் ஜயவிஜீபவா என்றுதுதிக்க
928 தாசரதி தான்வரவே பரதருங்கண்டு
தாயைக்கண்ட கன்றதுபோல் தாளிற்பணிந்தார்

929 பரதசத்துருக்கனரை பரிவாக அணைத்து
அபிராமரும் பல ஆசிகள்சொன்னார்
930 தம்பிமார்கள் கிட்டநின்று சாமரம்போட
தாசரதி ராகவரும் வீதியில்வந்தார்
931 சிம்மம்போல் இராகவரும் வீற்றுயிருக்க
சீதையும் மின்னல்கொடிபோல் கூடஇருந்தாள்
932 மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்கவேராமர்
மாதா கௌஸலையின் மனையில்வந்தார்
933 மைதலியும் ராகவரும் இளையகோவும்
மாதாக்கள் மூவர்களின் அடிபணிந்தாள்
934 அன்னையைப் பணிந்தவுடன் அபிராமரை
அன்புடையகௌஸலையும் மடியிலணைத்தாள்
935 மைதலி சிலம்புகொஞ்ச வந்துபணிய
மனமகிழ்ந்து கௌஸலையும் தழுவியணைத்தாள்
936 அன்புடைய கௌஸலையும் ஜானகிதன்னை
அணைத்து மடியில்வைத்து ஆறுதல் சொன்னாள்
937 அன்புடைய தங்கையரும் தாஸிமார்களும்
அபிராமர் ஜானகியைப் பணிந்து மகிழ்ந்தாள் .
938 அபிராமர் ஜானகியின் சடைகள் பிரித்து
அப்யங்க ஸ்நானங்கள் பண்ணியே வைத்தாள்
939 (அம்மன்) தங்கவொளி மேனி தன்னில் பட்டுடுத்தி
ஆபரணங்களும் பூட்டினாள் அதிசோபிதமாக
940 முத்துமாலை ரத்தினமாலை கண்டத்தில்மின்ன
முழுமதிபோல் முகத்தில் மூக்குத்திமின்ன
941 அதிசுந்தரமான ஜானகியப்போ
அபிராமர் தன்னுடனே சபையில்வந்தாள்.

ஸ்ரீராமர் பட்டாபிஷேக வைபவம்

942 பூர்வா பூர்வமாகவாழ்ந்த மாளிகைதன்னை
பொன்னால் அலங்கரித்து மாலையுங்கட்டி
943 ஸ்ரீராமருட ஆபிஷேக மண்டபந்தன்னை
சிங்காரமாகச் சோடித்தார் ஸ்ரீபரதரும்

944 அழகான நவரத்தினமணிகளிழைத்தமாலை
அன்புடன் காணிக்கைவைத்தான் இந்திரனப்போ
945 சகலரிஷிகளுடன் தேவருஞ்சூழ
அழகாஸனமிருந்தார் அபிராமரும்
946 நாலுசமுத்திரம்போய் தீர்த்தங்கொணர்ந்து
நவரத்தினக்குடங்களில் அநுமார் வைத்தார்
947 வசிஷ்டமுனிவர்கையால் அபிஷேகஞ்செய்து
மைதலிக்கும் ராமருக்கும் பட்டமுங்கட்டி
948 நீலமேகமேனியராம் ரகுராமர்க்குப்பட்டம்
நிரந்தரமென்று சொல்லிச் சபையோர் வாழ்த்தினர்
949 மங்கள வாத்தியங் கடல்போல்முழங்க
மந்திரமுனி வசிஷ்டரும் ஆசிவழங்க
950 அந்தரத்துத் தேவர்களும் புஷ்பஞ்சொரிய
அன்னையினடிபணிந்தார் அபிராமரும்
951 தசரதர் காணவில்லையே இந்தக்காக்ஷியையென்று
தாயார் கௌசலையும் கண்கலங்கினள்
952 ஆசிகள் மிகவுஞ்சொல்லி அன்னையுமப்போ
அபிராமரையணைத்து ஆனந்தங்கொண்டாள்
953 அபிராமருட அபிஷேகம் ஆனவுடனே
அனைவருக்கும் நல்ல போஜனமிட்டாள்
954 அனைவருக்கும் தாம்பூலங்கள் தானுங்கொடுத்து
அவரவர்க்குத்தக்க வெகுமானங்கள் செய்தார்
955 அங்கதன் சுக்ரீவன் ஜாம்பவானுக்கும்
ஆடையுடன் ஆபரணம் நிரம்பக்கொடுத்தார்
956 அன்புடைய ஹநுமாரைக் கிட்ட அழைத்து
அடையாளமாய் முத்துமாலை சீதைகொடுத்தாள்
957 தென்னிலங்கை விபீஷணரைக் கிட்டஅழைத்து
ஸ்ரீரங்க நாதர்தன்னை ராமர் கொடுத்தார்
958 சந்தோஷமாய் எல்லோரையும் அனுப்பிவைத்து
தாசரதி தர்மத்துடன் ராஜ்ஜியமாண்டார்
959 ஸ்ரீராமர் நால்வருக்கும் ஜெயமங்களம்
ஜனகர் குமாரிகட்கும் சுபமங்களம்

960 அபிராமர் நால்வருக்கும் ஜெயமங்களம்
அன்னைமார் மூவருக்கும் சுபமங்களம்
961 அஞ்சனை குமாரருக்கு ஜெயமங்களம்
அயோத்திநகர் வாசிகட்கும் சுபமங்களம்
962 இன்பமாகப் பாடுவோர்க்கு ஜெயமங்களம்
இராமமூர்த்தி பக்தாளுக்குச் சுபமங்களம்.

மங்களம்

மங்களம் ஜயமங்களம் சீதாராமர்க்கு
மங்களம் சுபமங்களம்

1 தீனரக்ஷகராமர் தென்சமுத்திரம் வந்து
சேர்ந்துவானருடன் சேதுவிலணை கட்டி
ஞானவிபீஷணர்க்கு லங்காசாம்பிராஜ்யம் தந்து
ராவணாதியர்களை வதைத்த ஸ்ரீராமா (மங்களம்

2 சீதையைச் சிறை நீக்கி செந்தணல் குளிப்பித்து
தேவர்கள் தன்னுடனே தசரதரையுங் கண்டு
மாதவர்புகழவே மணிபுஷ்பகத்தி லேறி
ஜானகியுடன் வந்த தசரத ராமா (மங்களம்

3 மாருதிசகாயத்தால் மணிபரதரைக் காத்து
மாமுனியாசிரமம் சென்றுவிருந்து முண்டு
ஆறுதலடையவே அயோத்யாபுரியி லுள்ளோர்
அன்னையரைப்பணிந்த அபிஷேக ராமா (மங்களம்

4 தம்பிமார் மகிழ்ந்திட சபையோர் சந்தோஷிக்க
இன்பமாகப் பதினெட்டு வாத்திய முழங்க
அன்புள்ள வசிஷ்டரும் அழகுபொன்முடி சூட்ட
பண்புடன் வீற்றிருந்த பட்டாபி ராமா (மங்களம்

5 மங்கை சீதையுடனே மணியாசனத் திருந்து
இங்கிதமா யெல்லாவர்க்கும் விடை யளித்து
சங்கையில்லாமல் தம்பிமார் களுடனே கூடி
கண்களிக்கவேவாழ்ந்த கௌஸல்ய ராமா (மங்களம்

சீதா லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்ன ஹநுமத்ஸமேத
ஸ்ரீ ராமசந்திர பரப்பிரும்மணே நம:
ஓம் தத்ஸத்.

THE REVELATIONS OF THE RAMAYANA OR RAMA'S LIFE UNVEILED.

ஞானராமாயணக் கப்பல்.

மோக்ஷமென்னும் அயோத்தி தன்னில் — வாழும்
பிரமமென்னும தசரதர்க்கு — ——
ஞானசக்தி இச்சாசக்தி — கிரியா
சக்தியென்ற மனைவியராம் ... ...
ஞானசக்தி கௌஸலைக்கு — ஆத்மா
ராமரென்னும் சுதன் பிறந்தார் — ——
(அவ்) யக்தமென்னும் பாலியத்தால் — ஆத்மா
ராமரவர் தன்னைமறந்தார் ... ...

முடுகு.

அக்கியான மயமான
தேகேந்திரியா திகளுக்குக்
சிரவணமயமென்னும்வ
மனனமென்னும்விஸ்வா
வைராக்கியமென்னும்லக்ஷ
பஞ்சபாதகமென்னும்
ஆத்மராமபிரான்
விஞ்ஞான மென்கின்ற
ஆவரணமென்கின்ற
அடியோடு மழிந்துபோ
இச்சையென்னும் மாரீச
என்னெதிரில் வந்தால்சா
விபசாரமென்கிற
ஆசாரமென்கிற
ஏகாந்தமென்கிற
சாய்ந்தமயமென்கிற
பொறுமையென்கிற
ஆனந்தமென்கிற
மதமென்கிற பாச
என்றும் மதமெழா

ஜீவன் தானுகி
கோனுகி
சிஷ்டரையடைந்து
மித்ரரைத்தொடர்ந்து
மணருடன் நடந்து
பர்வதங்கடந்து
என்னும்பரமேட்டி
பாணத்தைத்தீட்டி
தாடகையைமாட்டி
க அவளைமாட்டி
னுக்குப்பயங்காட்டி
வாயென்று ஓட்டி
பாறையைமிதித்து
அகலிகையைத்துதித்து
மிதிலையைச்சேர்ந்து
ஜனகரைச்சார்ந்து
கார்முகமொடித்து
ஜானகி கைப்பிடித்து
ராமனையெதிர்த்து
மல் கர்வமழித்து

மோக்ஷபதமென்னும் அ யோத்தியில்புகுந்து
ஜீவன் தானல்ல என்பதைநினைந்து
பிரமமென்னும் தச ரதனுடன்கூட
கூடஸ்தமெனும் அபி ஷேகத்தைநாட
கிரியைஎன்கின்ற கை கேசியினுடைய
சலனமென்கின்ற ஏவல்வந்தடைய
பிரமமென்கின்ற தசரதனைப்பிரிந்து
மோக்ஷமென்கின்ற அயோத்தியைத்துறந்து
வைராக்கியமென்கின்ற லக்ஷ்மணனுடனே
ஆனந்தமென்கின்ற வைதேகியுடனே
சித்தமென்னும்சரயு நதிதன்னைத்தாவி
புத்தியென்கின்ற கு கன்றன்னைமேவி
விக்ஷேபமென்னும் வ னத்தினிற்சென்று
தபமென்னும் சித்திர கூடத்தில்நின்று
அகங்காரமென்னும் வி ராதனைக்கொன்று
மனமென்னும் காகா சுரனையும்வென்று
சங்கல்பமென்கின்ற கண்ணைக்கெடுத்து
நிருவிகல்பமென்னும் கண்ணைக்கொடுத்து
வீரமென்னும் அகஸ்திய முனிதன்னைக்கண்டு
தீரமென்னும் அஸ்தி ரம் பெற்றுக்கொண்டு
காமமென்னும சூர்ப்ப நகையைத் தண்டித்து
ஆகாமைய கரதூஷ ணனைக்கண்டித்து
இச்சையென்னும் அரக்கன் மாரீசனாலே
ஆனந்தமெனும் சீதை யைப்பிரிந்ததாலே
இராஜதமென்கின்ற இராவணனடுத்து
ஆனந்தமென்கின்ற சீதையையெடுத்து
இன்பமென்கிற வை தேகியையுருக்கும்
துன்பமென்கின்ற இ லங்கையிலிருக்கும்
அசுபவாசனையென்னும் ராக்ஷதர்மொய்க்க
எண்ணமெனும் அசோக வனத்தினில்வைக்க
ஆத்மாவென்னும் ஸ்ரீ ராமனும்கடுகி
இச்சையென்னும் மா ரீசனை முடுகி
நிராசை யென்கின்ற பூமியிற் சாய்த்து
என்றைக்குந் தன்முன் வ ராமலே மாய்த்து

ஆனந்த மேன்கின்ற
இல்லாமலே யாத்மா
வைராக்கியமென்னும் லக்ஷ
விக்ஷேபமென்கின்ற
சிந்தனையென்னும் க
சந்தோஷமென்கின்ற
நிதித்தியாசனமென்னும்
ஆனந்த மேன்கின்ற
ஜனனமென்னுஞ் சப்த
பயமென்னும் வாலிமேல
அபயமென்றுவந்த சுக்
சுபவாசனையென்னும்
நிதித்தியாசனமென்னும்
மோஹமென்கின்றதோர்
லோபமென்கின்ற இ
அசுபவாசனை யென்னும்
ஆனந்தமேன்கின்ற
உல்லாசமென்னு மனு
எண்ணமெனும் அசோக
அஞ்ஞானமெனும் சம்பு
சந்தேகமென்கின்ற
விபரீதமெனு மிந்திர
மயக்க மென்கின்ற
இராஜதமென்கின்ற இ
மௌனமென்கின்ற அக்
துன்பமென்கின்ற இ
மோஹமென்கின்றதோர்
திடமென்னும் ஒப்பில்லா
சாத்வீகமென்னும் வி
தாமதமென்னுங் கும்ப
இராஜதமென்னும் இ
விபரீதமெனு மிந்திர
மயக்கமென்கின்ற
வைராக்கியமெனும் லக்ஷ

மைதலி பால்வந்து
ராமனும் நொந்து
மணனுடனயர்ந்து
கானகத்திலலைந்து
வந்தனையும் கொன்று
சபரிபாற்சென்று
ஹநுமானைக்கூடி
சீதையைப்பாடி
தருக்களைக் கொய்து
ம்பொன்றை எய்து
ரீவனைக்காத்து
குரங்குகளைச்சேர்த்து
அநுமானைத்தூண்டி
சமுத்திரத்தைத்தாண்டி
லங்கணியைத்தொலைத்து
ராக்ஷதரைக்கலைத்து
சீதையைக்கண்டு
பூதிமேற்கொண்டு
வனத்தையுமழித்து
மாலியைக்கழித்து
அக்ஷயனைக்கிழித்து
சித்தனைப்பழித்து
பாசத்தை எதிர்த்து
ராவணனை யெதிர்த்து
கினியைப் பெருக்கி
லங்கையைக்கருக்கி
வாரியைக்கிட்டி
அணியினைக் கட்டி
பீஷணனைக் கிட்டி
கர்ணனையும்வெட்டி
ராவணனையதட்டி
சித்தனை முட்டி
பாசத்தால் மயங்கி
மணனுடனுயங்கி

நித்தியாசன மெனும்
நிஷ்டையென்னும் சஞ்
வைராக்கியமென்கின்ற
விபரீதமெனு மிந்திர
சஞ்சிதம் என்கின்ற
தீரமென்னும் மோஹ
அசுபவாசனை யென்னும்
சுபவாசனை யென்னும்
ஆத்மாவென்கின்றஸ்ரீ
கெம்பீரமென்கின்ற
இராஜதமென்னும் இ
ஞானமென்கின்ற ஒரு
நானென்னும் ஆணவங்
தசேந்திரியமென்னும் தச
ஆனந்தமென்கின்ற
மௌனாக்கினி தன்னில்
பிரும்மமயமென்கின்ற
ஆனந்தமென்கின்ற
மோக்ஷமென்கின்ற
ஜீவத்வமறவென்னும்
பிரம்மமயமென்கின்ற
மோக்ஷமென்கின்ற
தேசுள்ள பூர்ணசந்தி
செழிப்பாய் விளங்கினான்
மாசில்லாதீரன்
வண்மைமிகுசூரன்

அனுமார் களிக்க
சீவியையளிக்க
லக்ஷுமணர் களிக்க
சித்தனைச் சிதைக்க
மூலபலமெதிர்க்க
ஹஸ்திரம் வதைக்க
ராக்ஷதர் முடிக்க
வானரங்கள் கெடுக்க
ராமன் கடுத்து
கோதண்ட மெடுத்து
ராவணனையடித்து
பாணத்தைத்தொடுத்து
கவசத்தையுடைத்து
மஸ்தகமுடைத்து
சீதையைக்கண்டு
குளியென்று விண்டு
தசரதனைநாடி
சீதையைக்கூடி
அயோத்தியில்புகுந்து
மகுடம்புனைந்து
தசரதன் தானாகி
அயோத்திக்குக்கோனாகி
ரோதயம் போலே
தருமநெறியாலே,—
தேசுள்ள வீரன்
வாழும் ரகுவீரன்

மாக்ஷி, மைய யமோக்ஷி, க்க, க்கடாக்ஷி சர்வ, சாக்ஷியென்று
வந்திக்கவு சந்திச்சையை
முந்தித்தரு வன்றற்பரன்
ஏலேலோ...ஏலேலோ தத்தய்யா,
ஏலேலோ...ஸ்ரீராமஜெயம்

Printed at the Commercial Press, Madras, S. E.